Zpravodaj
občanů Boleradic

Číslo 1.
Duben 2025

BOLERAD

30

Divadelní bál

Štěpánský košt mladých vín

Beseda k výročí Polehradu

Krojový ples

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, milí čtenáři Polehradu,

se stavebními aktivitami se nám začátkem nového roku tak trochu roztrhl pytel. Nejdůležitějším naším započatým podnikem je výstavba splaškové kanalizace a ČOV. Začátek se nezdá až tak dramatický, lidé se na stavbu chodí dívat se zvědavostí a očekáváním. Ti, okolo jejichž domů se právě realizují výkopy, trochu s vyděšením sledují, jak se jejich po dekády neměnná a stejná poklidná ulice mění v kráter, do kterého padají kusy silnice, obruby a části sjezdů k nemovitostem. Po několika týdnech se objevují první závažnější problémy technického rázu, nestabilita terénu způsobená prosakující dešťovou kanalizací a další zádrhele. Stavba se ale teprve rozjíždí a bude trvat dlouho, celkem rok a půl. Problémů kolem ní bude jistojistě více. Je také více než pravděpodobné, že postupem času z ní budete čím dál víc unavení, naštvaní a bude Vás obtěžovat neustálý každodenní hluk, nepořádek a přesuny těžké techniky po obci. To, že s vlastním výkopem kolem Vaší nemovitosti stavaři projdou a zaplaťpámbu se nic moc nestane neznamená, že je konec. Přijde realizace přípojek, v ulicích se pořád budou pohybovat sem a tam těžké nákladní vozy a bagry. Bude to nadlouho. Když naprší, budeme chodit bahnem, když budou sucha, všude se bude prášit. Pro mnohé to bude zkouška trpělivosti a pevnosti nervů.

Věřte ale, že jednoho dne to skončí a naše okolí se vrátí do normálu. Já osobně pevně věřím a doufám, že to naše okolí bude dokonce ještě lepší, než je dnes. Tato stavba na určitou dobu určitě omezí Vaše pohodlí a navyklý života běh, ale věřte tomu, že ji nerealizujeme proto, abychom někoho schválně obtěžovali či mu zbytečně komplikovali život. Právě naopak, dlouhá léta jsme sháněli obrovské finanční prostředky (viz. článek na jiném místě tohoto vydání Polehradu) a akci připravovali stavebně a administrativně tak, aby vedla ke zlepšení životní úrovně všech obyvatel Boleradic. Já osobně nejsem jako laik schopen odhadnout, jaká rizika a jaké pasti si na nás může podobně velký zásah do obce uchystat, a jsem přesvědčený, že to beze zbytku není schopen odhadnout nikdo. O čem však pevně přesvědčený jsem, je skutečnost, že bylo pro budoucnost nutné tento krok podniknout i přes tato rizika.

Milí čtenáři, pevné nervy a třeba trochu relaxu s Polehradem v ruce Vám přeje

Antonín Vejvančický, starosta

Obsah

Slovo starosty 3
Zprávy z radnice 4
Stalo se
- Gentlemen's club u Palánů 11
- Šipkový turnaj 11
- Novoroční stolní tenis 11
- Čisté Boleradice 12
- Tříkrálová sbírka 2025 12
- Železná sobota 12
- Krojový ples 13
- Fotbalista roku 13
- Badmintonový turnaj 14

Kultura, postřehy, rozhovory
- Vzpomínka na okupaci 15
- Pivo a diplomacie 15
- Bilance ochutnávek 2024 15
- Jarní zamyšlení 16
- Klub seniorů v Boleradicích 16
- Zprávy z knihovny 17
- Příspěvek k dějinám vydávání obecního zpravodaje v Boleradicích 18
- Polehrad a jeho třicítka 20
- Současnost – okénko do redakce 21
- Drobné památky I 22
- Krásné jubileum 24
- Počasí v proměnách staletí 25
- (Nejen) o všech těch internetech 27
- Záhadný vynález z Polehradic ..28
- František NOVÁK: Starý dub 29
- Jarní koštování 31
- Čejkovice a Jan Adam z Víckova 32
- 140 let Vlastenecké omladiny ve Vídni 33

Zprávy ze školy a školky 34
Spolky informují
- OS Nedánov 36
- Divadelní spolek 37
- Zahrádkáři.....38
- SK Boleradice 1935 39

Polehrátky 40
Kalendář akcí 41

Co je nového?

Výstavba kanalizace a čistírny odpadních vod pokračuje dle harmonogramu výkopy hlavního řadu v ulicích Pastýřská, Zahrady a u areálu družstva. Probíhá dokončování základové jámy a drenáží pro stavbu ČOV.

U výstavby komunikace a IS ve Vorličkách probíhá osazování obrub a dlažeb, inženýrské sítě se připojují na krajskou komunikaci a dochází k připojení elektřiny. Probíhá prodej zbylých 4 stavebních pozemků v lokalitě.

Provádíme údržbu stromů v obci. Museli jsme bohužel pokácet dvě staré lípy u zastávky „U kříže“, neboť uschly a padající větve ohrožovaly obyvatele čekající na autobus. Z důvodu kolize s vedením budoucí trasy kanalizace byly pokáceny vrby před areálem družstva. Dále jsme odstranili vzrostlé jehličnany pod hřbitovem a ořezali několik dalších stromů v kolizi s elektrickým vedením nebo ohrožující nemovitosti. Pokácení topolů na hrázi našeho rybníka bylo zcela v režii správce vodního díla, spol. Povodí Moravy s.r.o. Při odstraňování dřeva došlo ke zpoždění z důvodu technické závady na straně zhotovitele.

Projekční práce pro výstavbu fotovoltaické elektrárny na střechách obecních budov jsme na základě výsledku poptávkového řízení svěřili firmě ArchStyl s.r.o. z Brna, cena projekce je 417 000,- Kč bez DPH, termín zhotovení do konce května letošního roku.

Dojednáváme postup a možnosti nutných stavebních úprav v zařízení MŠ s projekční kanceláří Ing. Václava Cichry.

Antonín Vejvančický, starosta

Poplatky

Úřad městyse Boleradice připomíná, že 30. 6. 2025 je splatnost poplatku za odpad, za psa a pronájem pozemku na rok 2025. Výše poplatku za sběr a svoz odpadu je: 700,- Kč za osobu, 500,- Kč za děti do 6 let a osoby samostatně žijící starší 70 let.

Poplatky lze uhradit v hotovosti na Úřadě městyse Boleradice nebo převodem na účet číslo: 109024292/0300, VS: číslo domu.

Pokud si nejste jisti částkou, kterou máte uhradit, kontaktujte Úřad městyse Boleradice (519 423 185, obec@boleradice.cz).

Konec kouře ze zahrad!

Upozorňujeme občany, že od 1. března 2025 je na základě novely zákona o ochraně ovzduší **zakázáno spalování biologicky rozložitelného odpadu**, jako je listí, tráva či větve, na zahradách. Tento odpad je nutné kompostovat, odevzdat do sběrného dvora nebo využít službu obecního štěpkování dřevního odpadu. Obec nabízí štěpkování zdarma. Nedodržení této povinnosti může vést k postihu. Dodržujte pravidla, chraňte životní prostředí a své zdraví. Rekreační rozdělávání ohňů za účelem opékání či posezení je i nadále povoleno.

Financování výstavby kanalizace a ČOV

V souvislosti se začátkem výstavby nové splaškové kanalizace se objevují mnohé nové „zaručené“ informace, ale i fámy a dezinformace. Od různých (nepravdivých) tvrzení o velkém množství odpadních trubek, které Vám do budoucna budou mířit z domu, více či méně opodstatněných technických rad a doporučení nových odborníků na liniové stavby až po dotazy či proklamace typu „Kde na to vezmou peníze?“, „Z čeho se to celý bude platit?“, „To budou v dluzích ještě naše vnoučata!“ atp. Tyto dotazy samozřejmě opodstatněné jsou a i když o nich průběžně už dlouhou dobu informujeme, pokusím se na ně ve stručnosti a srozumitelně znovu odpovědět tak, aby bylo financování této velké akce pochopitelné i pro laika a každého, kdo by se o tyto věci mohl zajímat.

U této stavby počítáme s financováním bez DPH. Celková cena stavby bez DPH je tedy 236 800 000,- Kč. Financování je zajištěno z několika různých zdrojů. Pro zjednodušení budu zaokrouhlovat. 140 000 000,- Kč jsme pro realizaci výstavby získali formou dotace od Ministerstva životního prostředí, resp. Státního fondu životního prostředí (dále SFŽP). Dalších 10 000 000,- Kč jsme obdrželi formou dotace od Jihomoravského kraje. Tedy zhruba 63,3 % z celkové ceny stavby jsme získali „z vnějších zdrojů“. Zbytek musíme doplatit „ze svého“. SFŽP naštěstí poskytuje pro dofinancování podobných staveb nízko úročené půjčky do výše 20 % celkových nákladů stavby. V našem případě se jedná o půjčku ve výši 46 500 000,- Kč, úročenou 1 %. Tuto částku ovšem požaduje fond vrátit během deseti let, tedy do konce roku 2036.

Financování projektu odkanalizování městyse Boleradice a výstavby ČOV	
Dotace – SFŽP	**139 538 685, 27 Kč**
Dotace – JMK	**10 000 000,- Kč**
Státní půjčka – SFŽP	**46 512 895,12 Kč**
Úvěr – Komerční banka	**12 000 000,- Kč**
Vlastní prostředky	**32 000 000,- Kč**
Celková cena stavby bez DPH ≈	**236 800 000,- Kč**

I s touto půjčkou nám ale pořád zbývá opatřit si dalších cca 40 000 000,- Kč. Velkou většinu těchto peněz se nám podařilo našetřit už od roku 2019, kdy jsme k realizaci začali směřovat. Na termínovaných vkladech má obec deponovaných 32 000 000,- Kč. Bez těchto našetřených peněz bychom u žádosti o půjčku u SFŽP byli s velkou pravděpodobností vyhodnoceni jako neschopni splácení a stavbu bychom vůbec nemohli zahájit. Pořád nám ale zbývá sehnat 8 000 000,- Kč. Pro tento účel jsme sjednali komerční úvěr u banky ve výši 12 000 000,- Kč s úrokovou sazbou 3,89 % a se splátkami rozloženými do roku 2040. Částka je vyšší proto, že k jejímu výpočtu pro potřeby zajištění financování akce došlo už dříve a úspory obce od té doby mírně narostly.

Pokud se tedy stavba realizuje ve vysoutěženém rozsahu, budeme po dobu příštích 10 let od dokončení stavby splácet poměrně vysoký úvěr SFŽP (v průměru 4 800 000,- Kč ročně), dále pak úvěr komerční po dobu 15 let (v průměru 1 000 000,- Kč ročně). **Velká zátěž pro obecní rozpočet tedy bude zejména v následujících 10 letech.** Dodatečná splátka úvěru komerčního už takovou zátěž pro obec nebude představovat. Výměnou ovšem získáme zásadní a naprosto klíčovou inovaci infrastruktury obce, která by v takovém rozsahu jiným způsobem byla jen velmi těžko, pokud vůbec, uskutečnitelná. Znamená to tedy, že něčí vnoučata stavbu platit budou, ovšem „jen“ po dobu následujících 10 let.

Jistě se budete ptát: „Co když tahle částka není konečná?“ „Co když přijdou vícenáklady?“. O tomto určitě neradi slyšíme, ale u podobných velkých staveb nejsou vícenáklady ničím neobvyklým. Nabídnu jen jeden příklad. Už teď místy vidím při výkopech poškozené betonové potrubí stávající dešťové kanalizace, která je na některých místech (mimo jiné) dlouhodobým působením vypouštěných odpadních vod porušená, netěsná a spíše než jako kanalizace funguje jako trativod. Je možné, že její případná oprava bude nutná, ovšem kdy jindy ji realizovat než nyní, při zásadní rekonstrukci infrastruktury obce? Bude-li to nutné a bude-li to možné, měli bychom dodatečné prostředky sehnat a opravu realizovat právě teď. I tyto případné vícenáklady totiž pomohou řešit základní strukturální problémy obce na dlouhou dobu.

Od samého začátku plánování stavby jsme pak na obci hledali možnosti dalších úspor, např. prostřednictvím realizace terénních úprav na ukládku zeminy z výkopů v blízkosti budoucí ČOV. Na tuto akci jsme nechali zpracovat projekt s řádným stavebním povolením. Tento projekt nejenže významně omezí pohyb těžké techniky po obci (zejména velké množství výkopové hlíny ze stavby ČOV zůstane v podstatě „na místě"), ale obci ušetří nemalé peníze za převoz a deponování materiálu jinde. Při spočteném objemu 17 743 m^3 vytěžené zeminy se jedná o 2 600 000,- Kč. A za to už se dá v obci leccos postavit nebo pořídit. Zároveň snad tento projekt pomůže ochránit budoucí stavbu ČOV před zamokřením formou protipovodňových průlehů.

Na závěr je třeba uvést, že získané státní prostředky na tuto stavbu nejsou zcela „zadarmo". SFŽP si samozřejmě klade mnohé podmínky, které výstavbou musíme splnit. V první řadě je to počet nově připojených obyvatel na kanalizaci. Vzhledem k obrovskému zájmu o projekci vlastních kanalizačních přípojek z řad našich majitelů nemovitostí už na začátku stavby se snad tato podmínka bez potíží splnit podaří.

Antonín Vejvančický, starosta

Projekce kanalizačních přípojek

Kanalizační přípojka (přípojka odpadu) slouží k propojení kanalizačního řadu s vaší nemovitostí a zajišťuje odvod splaškových vod z objektu do obecní kanalizace. K přípojce odpadu je zapotřebí připravit projektovou dokumentaci, která musí splňovat všechny technické a legislativní požadavky. Kanalizační přípojka je ve vlastnictví majitele nemovitosti. Projekce kanalizačních přípojek pro jednotlivé nemovitosti probíhá na náklady majitelů nemovitosti. Městys Boleradice pro zajištění této projekční činnosti nabízí služby autorizovaných projektantů, kteří mají s touto problematikou zkušenosti a jsou připraveni pomoci s celým procesem:

Vlastimil Bobrovský
- tel.: 603 977 383

Václav Cichra
- tel.: 728 131 477

Samozřejmě v této věci můžete postupovat samostatně a využít služeb vlastního projektanta.

Antonín Vejvančický, starosta

Dbejte prosím na bezpečnost během výstavby kanalizace a ČOV

V souvislosti s probíhající stavbou kanalizace žádáme všechny občany a návštěvníky o zvýšenou opatrnost a dodržování následujících bezpečnostních pokynů:

- Nevstupujte na staveniště. Pohyb osob mimo pracovníky stavby je přísně zakázán.
- Nevstupujte do pracovního prostoru stavebních strojů (bagry, nákladní auta, jeřáby, vozidla, apod.) – hrozí vážné úrazy!
- Dodržujte veškeré značení, výstražné signály, upozornění a pokyny pracovníků stavby.
- Nevstupujte do výkopů.
- Neodstraňujte a nemanipulujte s oplocením, zábranami a zábradlím stavby.
- Dbejte zvýšené pozornosti na pozemních komunikacích v okolí stavby. Hrozí riziko střetu se stavebními stroji a nákladními vozidly.
- Upozorněte na tato nebezpečí děti.

SWIETELSKY

Veřejné jednání k ČOV

Dne **3. března 2025** se sešla velká účast našich občanů v sále městyse k veřejnému jednání k probíhající výstavbě kanalizace a čistírny odpadních vod za přítomnosti projektantů stavby, hlavních stavbyvedoucích a projektantů přípojek. Z mnoha dotazů, které byly položeny a zodpovězeny, přinášíme níže výběr nejdůležitějších informací:

Hlavní řad, odbočení. Hrubý harmonogram stavby. Parkování.

- Nejdříve dojde k výkopům hlavního řadu v ulici. U každé nemovitosti či budoucí odbočky je ale rovnou provedena navrtávka s odbočením vy-ústěným výše, než je samotný řad. Výkop vlastních přípojek bude navazovat a nebude ho díky tomu ve většině případů nutno realizovat v takové hloubce.

- Dle harmonogramu stavebních prací by měl být kanalizační řad v celé obci hotový již v roce 2025, odbočky + šachty budou dokončené do poloviny roku 2026.

- Komunikace budou prozatím opravené provizorně, výkopy zasypané drtí, finální oprava vozovky až po ukončení všech prací, cca v polovině roku 2026.

- V ideálním případě bude většina nemovitostí nedostupná pro parkování pouze jeden či několik málo dní, před/po vlastním výkopu by mělo být možné přijet k nemovitostem buď z jedné nebo z druhé strany.

- V průběhu výkopových prací ve Vaší ulici prosíme o zachování maximální průjezdnosti pro vozidla stavby, alespoň v průběhu pracovního dne ponechávejte svá vozidla mimo těleso komunikace. Velmi se tím zjednoduší a urychlí pohyb vozidel stavby, navážení a odvoz stavebního materiálu a průběh stavby.

- Pokud majitelé ví, kde přesně ve vozovce jsou sítě, vodovodní přípojky, odbočení dešťové kanalizace apod., prosíme o nahlášení zhotoviteli či na obci předem! Urychlí to práci a zamezí případným problémům. Mnoho odboček inženýrských sítí a vyústění domovních kanalizačních odboček je nedostatečně zaznamenáno a evidováno, pokud o nich zhotovitel neví, může dojít k jejich poškození.

Domovní přípojky a šachty

- Každý majitel nemovitosti si může finální umístění šachty zvolit sám, je však vhodné jejich umístění konzultovat s projektanty zejména z důvodu případných kolizí s dalšími inženýrskými sítěmi.

- Zhotovitel bude jednotlivé nemovitosti ve věci umístění kanalizačních přípojek obcházet pár dní před zahájením prací u daného pozemku.

- Šachta může být ve vjezdu i předzahrádce.

- Velikost/průměr šachty je 40 cm, nosnost standardní šachty, kterou budeme osazovat, je 12 t, případně je možno instalovat šachty s větší pojezdovou zátěží.

- Průměr samotné domovní přípojky je 150 mm.

- Projekt na přípojku si každý platí sám, jednotná cena od smluvených projektantů je 4 000,- Kč, projekt bude hotový v řádu měsíců (záleží na vyjádření k sítím), platnost projektu je 2 roky.

- Přípojky lze dělat i svépomocí, ovšem projekt je nutný i v těchto případech.

- **Do nového splaškového kanalizačního řadu žádném případě nesmí být svedeny dešťové vody!** Jednak by došlo ke znehodnocení vlastního provozu ČOV, dále by mohlo při velkých deštích dojít k zahlcení vlastního kanalizačního řadu.

- Podobně jako u projekce, i u výstavby domovních přípojek obec dodá seznam doporučených/místních živnostníků/firem na vlastní realizaci přípojek.

- Nejzazší termín napojení dán není, ideální by bylo, aby se domácnosti začaly napojovat ihned po zahájení provozu, aby ČOV nejela na prázdno.

- Pokud vlastníte v intravilánu městyse pozemek v proluce, budovu bez čísla popisného či parcelu, kde byste chtěli realizovat odbočení, které není v projektu, kontaktujte prosím neprodleně a s předstihem úřad městyse. Bude velmi obtížné realizovat odbočení po dokončení stavebních prací a obnově komunikací.

ČOV a čerpací stanice

- Hluk a zápach z čerpacích stanic by neměl představovat problém, jedná se o uzavřená suchá zařízení.

- ČOV je určena pouze pro „čerstvé“ odpadní vody, na ČOV nesmí natékat přepady ze septiků a dešťové vody.

- Technologie ČOV budou v budově umístěné v násobně větší vzdálenosti od nejbližších obytných nemovitostí než stanovují zákony a předpisy.

Poplatky a správa zařízení

- Zatím je velmi složité určit nebo stanovit budoucí cenu stočného, aktuální odhad 1 800,- Kč/osoba/rok, což je mnohem levnější než platit za pravidelný vývoz septiku.

- Musí se platit také do fondu oprav.

- Další dotace na přípojky obec neplánuje.

- Do budoucna se nevylučuje převod a provoz prostřednictvím VAK Břeclav či jiného subjektu, také proto jsou nutné kompletní projekty přípojek.

Problémové situace s přípojkami a domovní přečerpávačky

- Vše řešit individuálně prostřednictvím obce či zhotovitelské firmy.

V případě dotazů prosím kontaktujte:

Ing. Robert Prokipčák, hlavní stavbyvedoucí,
tel.: **602 445 150**

Antonín Vejvančický, starosta,
tel.: **602 142 119**

Pošta partner

Podobně jako v mnoha okolních obcích došlo i u nás v nedávné době na základě žádosti provozovatele k přechodu provozu klasické pobočky České pošty na zařízení Pošta Partner.

Pošta Partner by podle platné legislativy měla být plnohodnotnou alternativou k pobočce České pošty a poskytuje všechny základní poštovní služby. Poštovní služby se nemění, takže i nadále budete moci posílat a přijímat dopisy a balíky, zaplatíte složenky, vyzvednete si důchod, zakoupíte známky, obálky, přání a pohledy.

Bankovní služby budou limitovány na základní úkony, tzn.: výběry, vklady, platební příkazy, trvalé platební příkazy, inkasa, SIPO, apod.

Městys Boleradice se pro tento účel spojil s pobočkou Pošta Partner ve Velkých Hostěrádkách. Důvodem je zejména předpokládané snížení finančních nákladů na provoz zařízení. Nově Vás na poště přivítá zkušená pošťačka paní Miklíková.

Otevírací doba Pošty Partner Boleradice je otevřena úpravám v případě požadavků našich občanů.

Partner
Česká pošta

Otevírací doba pošty:

Po: 7:00–10:00
Út: 13:30–17:00
St: 7:00–10:00
Čt: 11:00–14:30
Pá: 10:00–12:00

Antonín Vejvančický, starosta

Místní energetická koncepce městyse Boleradice

Před nedávnem byl s pomocí dotace Ministerstva průmyslu a obchodu dokončený strategický dokument nazvaný Místní energetická koncepce (MEK), o kterém jsme informovali již v loňském roce a který se pokouší přinést vizi, jak lépe hospodařit s energií, snižovat náklady a zvyšovat energetickou nezávislost. Tento plán má nejen pomoci snížit účty za energie, ale také zajistit větší stabilitu dodávek a efektivnější využívání dostupných zdrojů. Co všechno se v dokumentu dozvíme a jaké změny nás v budoucnu čekají?

Proč je energetická koncepce důležitá?

Energetika je jedním z klíčových témat současnosti. Ceny energií se v posledních letech výrazně mění, a proto je pro každou obec výhodné hledat způsoby, jak snížit svou závislost na externích dodávkách a zvýšit efektivitu hospodaření s energií. MEK přináší reálné kroky k **využití místních obnovitelných zdrojů energie**, jako jsou solární panely, biomasa nebo komunitní energetika. Díky těmto opatřením se můžeme stát méně závislými na velkých dodavatelích a zároveň snížit provozní náklady.

Jaká jsou hlavní opatření?

Plán obsahuje celou řadu konkrétních opatření, která mají pomoci optimalizovat spotřebu energie a zvýšit využívání dostupných zdrojů. Mezi nejdůležitější patří:

1. **Rozšíření solární energie** – instalace fotovoltaických panelů na veřejných i soukromých budovách, včetně možnosti sdílení vyrobené elektřiny mezi občany.
2. **Modernizace obecních objektů** – zateplování budov, výměna oken, efektivnější systémy vytápění a úsporné osvětlení.
3. **Využití biomasy** – odpad z vinic a zahrad lze využít k vytápění.
4. **Podpora komunitní energetiky** – sdílení vyrobené energie mezi obyvateli, což snižuje náklady a zvyšuje stabilitu dodávek.
5. **Snižování spotřeby plynu** – postupný přechod na alternativní zdroje.
6. **Zvyšování povědomí o úsporách energie** – podpora občanů při zavádění úsporných opatření v domácnostech.

- **Boleradice mají 6 trafostanic**, z nichž jedna bude napájet budoucí čistírnu odpadních vod.

Zajímavosti z dokumentu

- **Spotřeba elektrické energie** v obci v roce 2023 dosáhla 1 810 MWh.
- **Spotřeba plynu klesá** – v roce 2020 to bylo 5 707 MWh, v roce 2023 už jen 4 673 MWh.
- **Solární energie roste** – v roce 2020 bylo instalováno 36 kWp, do roku 2023 už 101 kWp a další rozvoj je v plánu.
- **Větrná energie není zatím využitelná** kvůli ochranným pásmům radaru NATO v Sokolnicích.
- **Geotermální energie není** efektivní, ale tepelná čerpadla mohou přesto hrát důležitou roli.

Jak se můžete zapojit?

Obec se neobejde bez spolupráce s občany. Každý, kdo zvažuje instalaci solárních panelů, výměnu oken či lepší zateplení, může získat **dotace na energetické úspory**. Zároveň můžete přispět ke komunitní energetice a sdílet energii s ostatními. MEK nabízí různé možnosti financování a pomoci, ať už pro jednotlivce, podnikatele nebo samotnou obec.

Jednou z možností, jak se zapojit, je **podpora sdílené energie**. Pokud si například necháte nainstalovat fotovoltaické panely, můžete přebytečnou energii sdílet s dalšími členy komunitního energetického projektu. To znamená nižší náklady na elektřinu nejen pro vás, ale i pro sousedy či obecní instituce.

Co nás čeká v budoucnu?

Plán MEK počítá s dlouhodobou vizí do roku **2030 a 2050**. Do roku 2030 by měla obec snížit spotřebu energie, posílit obnovitelné zdroje a zvýšit energetickou soběstačnost. Do roku 2050 je cílem maximální využití efektivních a dostupných zdrojů energie.

Velkým krokem vpřed bude také využití **chytrých technologií**, které pomohou řídit spotřebu energie v reálném čase. Obec bude například moci lépe monitorovat odběr energie a efektivně řídit veřejné osvětlení či vytápění obecních budov.

Všem občanům, kteří poskytli data do našeho výzkumu, děkujeme za pomoc! Kompletní dokument naleznete na webových stránkách městyse Boleradice v sekci Projekty – Místní energetická koncepce.

Článek byl sestavený s pomocí AI, upravili

Jiří Víteček a Antonín Vejvančický

Financováno Evropskou unií NextGenerationEU
Národní plán obnovy
MINISTERSTVO PRŮMYSLU A OBCHODU

Nově na obecním webu

Farní kronika

Zápisy v této kronice (v češtině i němčině) dokumentují především opravy kostela, fary a doplňování jejich vybavení, ale rovněž se zaměřují na další sakrální památky v okolí. Můžeme z nich vyčíst nejen informace o tom, kdo v dané době spravoval místní farnost či jak dopadly první poválečné volby, ale i jiné zajímavosti. Starší farní kroniky jsou ztracené.

Najdete v sekci Aktuality → Zajímavosti → Kroniky

Archiv Polehradu a dalších periodik

Kompletní archiv zpravodaje Polehrad, včetně starších obecních novin a zpravodajů, je nyní k dispozici online. Nejstarší číslo pochází z roku 1957. Sbírka poskytuje jedinečný pohled na historii obce a její vývoj v posledních desetiletích.

Najdete v sekci Aktuality → Zpravodaj Polehrad

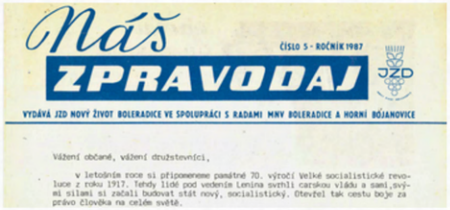
Náš ZPRAVODAJ

ČÍSLO 5 - ROČNÍK 1987

JZD

VYDÁVÁ JZD NOVÝ ŽIVOT BOLERADICE VE SPOLUPRÁCI S RADAMI MNV BOLERADICE A HORNÍ BOJANOVICE

Vážení občané, vážení družstevníci,

v letošním roce si připomeneme památné 70. výročí Velké socialistické revoluce z roku 1917. Tehdy lidé pod vedením Lenina svrhli carskou vládu a sami,svými silami si začali budovat stát nový, socialistický. Otevřel tak cestu boje za právo člověka na celém světě.

Dějiny městečka Boleradic

Rukopis z roku 1938, který zanechal bývalý kronikář, představuje cenný historický dokument mapující dějiny obce sahající hluboko do minulosti. Obsahuje nejen pečlivě vybrané výpisy z různorodých historických pramenů, jako jsou např. kroniky, listiny nebo církevní záznamy, ale také autentické dobové poznámky. Kniha končí věnováním:

„Na památku věnuji občanům Boleradským. Občane Boleradský, já doufám, že tato moje kniha i po mé smrti k přečtení bude, tí kteří tenkráte ji čísti budou, ať se na své zdraví napijou a na mě v hrobě dost malou vzpomínkou se vzpomenou, však já pevně doufám, že vám lepší časy než my máme nastanou! Psáno na dokončení této knihy v prosinci léta Páně 1938. Věnuje příštím budoucím potomkům."

Najdete v sekci Aktuality → Zajímavosti → Kroniky

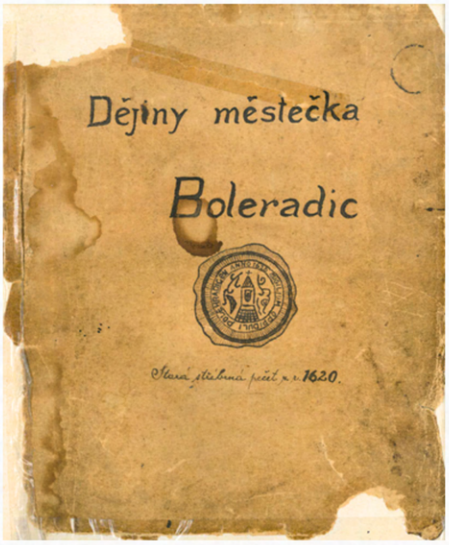

Otýpkova „kronika"

Svoje paměti začal Jaroslav Otýpka sepisovat v roce 1972, zajímavé jsou především podrobnými popisy a nákresy archeologických nálezů, které doplňuje o své postřehy a interpretace. Najdeme v nich ale i cenné poznatky k událostem válečným, zejména z období druhé světové války, či podrobné kapitoly věnující se boleradickému hradu, historii vinic a vinařství, místní knihovny, hasičského sboru, spolku Orel, školy, kostela, fary a dalších důležitých oblastí života v obci.

Najdete v sekci Aktuality → Zajímavosti → Kroniky

Místní energetická koncepce

Tento strategický dokument slouží k optimalizaci spotřeby, výroby a dodávky energie v obci. Dokument poskytuje komplexní přehled o současné energetické situaci a navrhuje konkrétní opatření, jako je rozvoj solární energie, využití biomasy či modernizace veřejných budov. Důraz je kladen také na zapojení občanů a využití dostupných dotací. Cílem je zajistit stabilní a efektivní energetický systém pro všechny. MEK slouží jako vodítko pro dlouhodobý a odpovědný rozvoj obce v oblasti energetiky.

Najdete v sekci Městys Boleradice → Projekty → Místní energetická koncepce

Aktuální informace k výstavbě kanalizace a ČOV

Aktuální informace týkající se stavby kanalizace a čistírny odpadních vod (ČOV) jsou pravidelně zveřejňovány na webu. Najdete zde důležité zprávy, informace o průběhu stavby, upozornění na případné uzavírky a změny v dopravním režimu a další klíčové informace. Součástí jsou také kontakty na projektanty kanalizačních přípojek a další užitečné informace během realizace projektu. V sekci Dokumenty jsou pak zveřejněny situační výkresy budované kanalizace a také plán oprav komunikací.

Najdete v sekci Městys Boleradice → Projekty → Kanalizace a ČOV

Redakční rada

www.boleradice.cz

Gentlemen's club u Palánů

V pořadí třetí koncert pořádaný hudebním klubem Freeda se odehrál 18. 1. 2025. Tentokrát se jednalo o hudbu živější, která doslova zvedala účastníky ze židlí. Během několika prvních kousků se sál zaplnil do posledního místa a obsluha měla co dělat, aby zahnala hlad a žízeň všech návštěvníků. Kanapky zmizely jako mávnutím kouzelného proutku, míchané koktejly i skotská a irská whisky tekly proudem a Gentlemeni z Hranic na Moravě si pochvalovali skvělou atmosféru. Díky všem účastníkům za nálož energie, která se prohnala sálem jako vichřice!

Martina Novotňáková

Šipkový turnaj

Obvykle jednou do roka se místní šipkaři rozhodnou změřit síly a utkat se o titul Mistra Boleradic. Letošní klání se uskutečnilo 8. února 2025 v Boleradské hospůdce. Celkem dvanáct účastníků předvádělo napínavé souboje a na displeji herního terče se během odpoledne objevila více než čtyřicítka hodů vyšších než 100 bodů. K večeru se rozhodlo o vítězi – letos se jím po vyrovnaném finále stal Daniel Kočí, druhé místo obsadil František Novotňák ml. a třetí pozici vybojoval Pavel Novotný. Po skončení hlavního turnaje se účastníci dohodli pokračovat v zápolení, tentokrát v dvoučlenných týmech a hra se tak natáhla až do nočních hodin. Gratulace patří nejen vítězům, ale všem účastníkům, poděkování zase organizátorům a sponzorům.

Redakční rada

Novoroční stolní tenis

Dne 1. ledna 2025 se konala tradiční první akce letošního roku. Turnaj ve stolním tenise, kterého se zúčastnilo 18 soutěžících. Vítězem se tentokrát stal Aleš Soukup, který tento turnaj v minulosti již vyhrál. K vidění bylo spoustu vyrovnaných a napínavých utkání. Musím říct, že kromě stálých účastníků se každý rok objeví i nějaký nováček. V sále ÚM se sešlo hodně diváků a fanoušků místních sportovců, kteří navodili příjemnou atmosféru. Děkujeme všem sponzorům, zúčastněným a úřadu městyse Boleradice za podporu této akce, kterou hodnotíme jako vydařenou.

Za stolní tenis **Tomáš Hos**

Čisté Boleradice

Dne 15. března, i za nepříznivého počasím se nás nakonec sešlo 11 odhodlaných dobrovolníků z toho dvě děti předškolního věku a podařilo se nám posbírat nepořádek ze všech tří silnic na Morkůvky, Horní Bojanovice i Diváky. Nashromáždili jsme nakonec 12 pytlů smetí, nejčastěji plechovky, kelímky, krabičky od cigaret, sáčky, pet lahve, lahve od alkoholu a různé plasty!

Mysleli jsme, že už tolik nepořádku nebude, jelikož tyto místa sbíráme pravidelně každý rok, ale opak byl pravdou! Jsou to z tisíců lidí kteří po cestách jezdí, pouze jedinci kteří opakovaně vyhazují nepořádek z auta na stejná místa.

Všem zúčastněným úklidu patří velké poděkování. Díky!

Tomáš Šlancar

Tříkrálová sbírka 2025

První lednovou neděli se opět vydaly skupiny koledníků do ulic naší obce. Koledníci přinášeli do domovů radostné poselství o narození Krista. Zpívali koledy, rozdávali drobné dárky a psali křídou požehnání třeba nad vchodové dveře anebo nalepili nálepku s písmenky a letopočtem K+M+B 2025. Každý, kdo jim otevřel dveře svého domova, přispěl do pokladničky na pomoc lidem, kteří se ocitli v tíživé situaci.

Tříkrálová sbírka letos slaví 25. výročí a je největší charitativní akcí v republice. V naší obci to byl ročník třináctý a vybralo se 56 126,- Kč. Jubilejní sbírka dosáhla v České republice rekordního výsledku, celkem to bylo: 184 482 571,- Kč.

Děkujeme všem, kteří přispěli do pokladniček, odeslali dárcovskou SMS anebo odeslali online dar na účet Charity ČR. Poděkování paří také koledníkům a jejich doprovodu, nejčastěji to byli rodiče dětí, kteří zajistili kostýmy a koledníky doprovázeli.

Asistent Tříkrálové sbírky
v Boleradicích **Marie Klimešová**

Železná sobota

Spolu s místními hasiči jsme v sobotu 5. dubna uskutečnili sběr železa a elektroodpadu v obci. I přesto, že se tato akce koná každoročně, jsme nakonec svezli 6 velkých traktorových vleček. Tímto bych chtěl poděkovat všem, kteří nám svůj šrot celý rok schovávali a nakonec věnovali. Výtěžek z akce pak použijeme na dlouho plánovanou akci výstavby opěrné zdi a střídaček na hřišti.

Za SK Boleradice 1935, **Milan Víteček**

Krojový ples

V sobotu 22. února 2025 proběhl v sále ÚM opět po roce tradiční Krojový ples. Samozřejmostí byla pestrá přehlídka krojů, pečlivě nazdobený sál, fotokoutek k zachycení krásných chvil, plně zásobený bar včetně vína od šikovných místních vinařů a chlebíčky k občerstvení.

K tanci a poslechu hrála DH Lácaranka, která nás také provedla předtančením Moravské besedy – letos v rekordním počtu osmi koleček. Za účast tímto děkujeme chasám z Velkých Pavlovic, Hustopečí, Dambořic a Morkůvek. O půlnoci přišel další velký bod večera, a to výdej bohaté tomboly a slosování hlavních cen. Tento rok jsme předali nádherných 227 přímých výher a následně vylosovali 9 šťastlivců, kteří si mohli odnést například televizi, počítač, bečku nebo reproduktor. Velké díky patří všem sponzorům, přátelům chasy, rodičům a všem, kteří poskytli jakýkoliv dar, pomoc či podporu – bez vás by to nešlo.

V neposlední řadě jsme vděční paní Hřibové za půjčení krojových částí k výzdobě, Patriku Kocmánkovi za povedené fotografie a ostatním krojovaným i nekrojovaným za plesovou atmosféru.

Na závěr také oznamujeme termín Jánských hodů, které se letos budou konat 20.–22. 6. 2025.

Za krojovanou chasu
Amálie Ježorková a Petr Plevač

Fotbalista roku

Nejeden z čtenářů si určitě všiml, že na přelomu ledna a února se každoročně v Divadle Boleradice koná společenský večer zvaný Fotbalista roku. Mnozí jsou i aktivními účastníky tohoto setkání. V sále, foyer i v klubovně divadla je už celé odpoledne živo a více jak stovka fotbalistů, trenérů, rozhodčích, činovníků a jejich přátel netrpělivě čeká na vyhlášení výsledků každoroční ankety.

Jejím cílem je upozornit nejen fotbalovou veřejnost na ty, kteří jsou ochotni obětovat svůj čas pro ostatní bez nároku na odměny a poděkovat zástupcům obcí a měst v našem regionu za podporu, kterou poskytují fotbalovým oddílům ale hlavně představit veřejnosti talentované hráče a hráčky všech kategorií.

Tato akce se letos konala posedmnácté a myslím, že tato číslovka je

dostatečným oprávněním poohlédnout se zpět k pořádání prvních setkání. Ano je to tak – úplně první vyhlášení ankety proběhlo už v roce 2007! Tehdy se na jevišti představilo prvních 26 oceněných za rok 2006. Vyhlášení výsledků ankety se v sále divadla konalo tři roky po otevření rekonstruované budovy. V té době nebyly vztahy fotbalistů a divadelníků v Boleradicích zrovna idylické. Fotbalové i divadelní tradice v Boleradicích jsou však dlouhé a patří sem. A sál divadla je opravdu krásný a kapacitou naprosto vyhovující pro tuto akci. Protože prestiž slavnostního večera je opravdu velká a zájem o místa v sále každoročně roste, možná že kapacita v dalších letech už nebude stačit. Ale s tím si

pořadatelé určitě nějak poradí. V Jihomoravském kraji se podobná akce koná ještě na okrese Blansko. Odtud ostatně pochází prvotní inspirace uspořádat v okresních poměrech vlastní anketu. Historie té blanenské je jen o dva roky delší.

Od prvního ročníku se zde vystřídalo přes 500 osobností: od nejmenších žáků, přes dorost a aktivní hráče až po nejstarší pamětníky fotbalové slávy klubů Břeclavska. Byla i období, kdy se vyhlašovala nejlepší hráčka v kategorii žen. Za zmínku stojí i udělování ceny fair-play. Z pětiset oceněných je pouze několik málo hráčů, kteří byli oceněni opakovaně v různých kategoriích.

Nápad uspořádat první vyhlášení právě v Boleradicích přišel od předsedy OFS pana Františka Stejskala. František byl na počátku své funkcionářské kariéry fotbalovým rozhodčím. Řídil utkání na okresní a krajské úrovni. Pracoval také jako svazový delegát, kdy jezdil na utkání ve funkci mentora rozhodčích a postupně se věnoval funkcionářské práci. Pracoval dokonce v různých komisích na celostátní úrovni. Má v Boleradicích příbuzné a sám pochází z nedalekých Šitbořic. Letošní vyhlášení výsledků ankety pro něho bylo posledním ve funkci předsedy. Po dlouhých 34 letech neúnavného působení v orgánech Okresního fotbalového svazu z tohoto postu ve svých 75 letech odešel do „fotbalového důchodu“. František všech sedmnáct ročníků Fotbalisty roku absolvoval spolu s moderátorem Miroslavem Strouhalem (mimochodem též členem Divadelního spolku a aktivním funkcionářem OFS). Zřejmě jsou to jen tito dva, kteří všechny ročníky poctivě absolvovali na jevišti. Mezi hosty slavnostních večerů usedla celá spousta poslanců, starostů, ministrů, senátorů a dokonce i jeden předseda vlády – Bohuslav Sobotka. Poslední, 17. ročník vyhlášení výsledků ankety, kterou každoročně vypisuje Okresní fotbalový svaz v Břeclavi, se uskutečnilo v sobotu 25. ledna v sále divadla v Boleradicích. Letošním vítězem ankety mezi dospělými hráči se stal Erik Burac ze Sokola Lanžhot.

Závěrem bych chtěl poděkovat oběma hlavním aktérům této ankety Františkovi Stejskalovi a Miroslavovi Strouhalovi za obětavou práci při pořádání a přeji jim ještě dlouhá léta ve zdraví. Samozřejmě na Fotbalisty roku 2025 budeme opět čekat v Divadle Boleradice.

Jiří Janda

Badmintonový turnaj

V sobotu 28. prosince 2024 se v Boleradicích v sále uskutečnil již 4. ročník tradičního vánočního badmintonového turnaje ve čtyřhře. Účast byla tentokrát opravdu hojná – 16 týmů se ve dvou skupinách popralo o pohár pro vítěze. Vítězství letos patřilo přespolní dvojici Mirek Forejtník a Tomáš Chromý, na druhém místě skončili loňští vítězové Jindra Demela a Martin Krumpolc, v zápase o třetí místo byli šťastnější Martina Široká s Lukášem Stehlíkem.

Všem zúčastněným i sponzorům děkujeme a těšíme se na další ročník.

Martina Široká

Vzpomínka na okupaci

V době protektorátu (1939–1945) byla možnost požádat o dotace na drobné zemědělské stavby.

Taky můj otec, Štěpán Stehlík (*1907), coby soukromě hospodařící rolník této možnosti využil a zbudoval za to hnojiště. Dnes se to možná nezdá, ale na tehdejší dobu to byla stavba nejen užitečná, ale i pokroková, protože byla celobetonová. Půl metru zapuštěná do země a jeden metr nad terénem. Stěny silné 15 cm vybetonované pomocí bednění.

Pod hnojištěm je 3kubíková jímka na močůvku, ta se dala vyvážet pomocí šachty, která je před hnojištěm a s jímkou je propojená kanálem.

Toto dílo zhotovil zednický mistr, pan Alois Šebesta, č. p. 298. Podotýkám, že beton tenkrát určitě nepřivezl domíchávač, ale všechno se míchalo ručně. „Dvakrát na sucho a dvakrát na mokro“, jak se říkalo.

Štěrkopísek a cement musel být opravdu kvalitní, protože beton, ačkoliv se nachází v agresivním prostředí, je v dobré kondici i po 80 letech.

Můj strýc, bratr mého otce, pan Albín Stehlík, pak vymyslel a vyrobil šablonu, podle které vyškrabali do betonu na čelní straně letopočet 1944, který je dodnes zřetelný. Obě čtverky v letopočtu jsou úmyslně vyvedeny jako písmena S, připomínající blesky. Jde o znak nechvalně známé nacistické jednotky, který nám má připomínat těžkou dobu okupace.

Štěpán Stehlík

Pivo a diplomacie

V polovině listopadu minulého roku uspořádal Český svaz pivovarů a sladoven a jeho belgický protějšek Belgian Brewers v našem hlavním městě dvoudenní setkání. Jeho účastníci, významní představitelé pivovarského světa obou zemí, se věnovali především ochraně a rozvoji tradiční pivní kultury. Zatímco ta belgická byla zařazena na seznam světového kulturního dědictví UNESCO v roce 2016, Česko o tento zápis právě usiluje. Význam piva a pivní kultury v mezinárodních vztazích zdůraznilo i uvedení prezidenta České republiky Petra Pavla do La Chevaliere du Fourquet – rytířského řádu belgických pivovarníků. Slavnostní akt proběhl na půdě belgického velvyslanectví za účasti velvyslance Belgického království Jurgena van Meirvenne, velvyslance Irské republiky Alana Gibonse, velvyslance Nizozemského království Daana Feddo Huisinga a velvyslance České republiky v Belgii Jakuba Skalníka. Poprvé v historii belgického piva získala toto vyznamenání zahraniční hlava státu! Myšlenku spolupráce na diplomatické bázi podpořily výše zmíněné osobnosti a také ředitel svazu Belgian Brewers pan Krishan Maudgal, který řekl mj.: „Vzájemné sympatie a obdiv ke kulturnímu dědictví obou zemí se staly základem k navázání spojení s dalším tradičním evropským pivním národem uznávaným jako kolébka ležáku, čímž chceme v této náročné době posílit pivní kulturu v Evropě i mimo ni.“

Zdroje: Belgian\Czech Beer Culture Summit a PBA č.104/2024

Jan Koráb

Bilance ochutnávek 2024

V loňském roce jsme při našich pravidelných nedělních setkáních ochutnali rekordních 56 vzorků piva nejen z ČR, ale i z mnoha evropských i vzdálených zemí. Skladba předložených vzorků byla velmi pestrá – od klasických, především českých ležáků a speciálů, přes moderní IPA až po exotické pivní styly (např. Lambic a Goose). Nejsilnějším loni ochutnaným pivem byl nizozemský QUADRUPEL s obsahem 10,00 % alc.! Nejvzdálenějšími destinacemi, ze kterých jsme obdrželi pivo byl loni Singapur a Japonsko. Asi nejpozoruhodnějším vzorkem bylo trapistické pivo z Nizozemska.

Poděkování patří všem dárcům, kteří nás po celý rok bezplatně a velkoryse zásobovali zajímavými pivy, ale také paní hostinské Editě za ochotu, trpělivost a spolupráci. **Ochutnávky probíhají každou neděli od 11 hodin**. Jste srdečně zváni!

Jan Koráb

Jarní zamyšlení

Tak nám nedávno vznikl nový svátek. A to bez projednání a schválení v Poslanecké sněmovně, což by tam nepochybně vyvolalo mnohahodinová vystoupení některých národem milovaných členů této ctihodné instituce. Ano – novým svátkem naivních pošetilců se stal „Suchej únor“. Tisíce vesměs spořádaných občanů se letos prvního února opět postavili na start tohoto bizarního maratonu. Jedni proto, že je to „cool“, jiní v útěšné víře, že jim to vydrží i po prvním březnu, mnozí pak proto, že je k účasti v jinak nechtěném závodě přesvědčila manželka (družka, přítelkyně…). Informace o počtu startujících, stejně tak o počtu těch, kteří úspěšně dosáhli cíle, či naopak závod předčasně vzdali, nejsou k dispozici. Úmysly, vedoucí k zavedení tohoto pozoruhodného „svátku“ (či snad půstu?) jsou bezpochyby bohulibé i když snaha o převýchovu národa Jaroslava Haška a Bohumila Hrabala se může jevit jako bitva předem prohraná.

Pozoruhodnou náhodou téměř shodně s vyhlášením „Suchého února“ se pivovarníci a obdivovatelé našeho národního nápoje radovali ze skutečnosti, že mezi „nehmotné statky tradiční lidové kultury“ zapsané na seznam světového kulturního dědictví UNESCO bude patřit i ta pivní. Jak je uvedeno ve zdůvodnění žádosti o zápis , k pivní kultuře nepatří jen pivo, ale spíše životní styl, pospolitost, tolik potřebná přátelská soudržnost a další pozitivní jevy, které se z naší společnosti rychle vytrácejí, dále pak pěstování chmele, výroba sladu či tradiční rukodělná výroba pivovarských sudů.

V době, kdy houfně zanikají především venkovské hospody a nahrazují je garážové výčepy a domácí lahváče je opravdu ke zvážení, zdali je zmíněný suchý měsíc (ať už kterýkoliv) tou správnou cestou.

A co na to naši vinaři? Stačí nahlédnout na stránky www.vinazmoravyvinazcech.cz, kde praktický lékař z jižní Moravy do „suchejch dnů“ doporučuje: „na detoxikační období zvolit vína, která obsahují méně než 12 % alkoholu a mají přirozený, nekomplikovaný charakter“.

Vše výše uvedené je laskavým čtenářům nabízeno k zamyšlení. Snad k tomu přispěje i citát z pera Williama Shakespeara: „Vyslyš každého, ale ponech si svůj úsudek.“

Jan Koráb

Klub seniorů v Boleradicích

Na posledním setkání seniorů v listopadu loňského roku jsme udělali malý průzkum, zda by byl v Boleradicích zájem o založení KLUBU SENIORŮ. Tedy místa, kde by se mohli setkávat naši občané ve věku cca 50+. Zájem tehdy projevilo asi 10 z Vás, proto jsme se rozhodli, ve spolupráci s Městysem Boleradice, tento klub založit. Předpokládáme, že bychom se scházeli v knihovně, cca 2krát měsíčně a věnovali se zejména ručním pracím, knihám, přírodě, zahradě, vaření, historii…

Poučit se můžeme na besedách se zajímavými lidmi a vyrazit můžeme i na krátké výlety. Činnost našeho klubu i frekvence setkávání by vycházela ze zájmů a přání našich členů.

První setkání – informační schůzku – plánujeme na květen. Zájemci o tento klub se mohou přihlásit v knihovně, nebo na tel. **736 778 196** (Dana Veselá). Ty, kteří již vyplnili návratku, budeme informovat o termínu první květnové schůzky telefonicky, e-mailem nebo osobně.

Těšíme se na Vás!

Dana Veselá a Marta Korábová

Revize knih

Upozorňuji čtenáře, že ve dnech **8.–18. 5. 2025** bude knihovna uzavřena z důvodu revize knihovního fondu. Poprosila bych všechny čtenáře, kteří si knihy půjčili ještě v roce 2024 (nebo dříve), aby tyto vrátili nejpozději do pondělí **5. 5. 2025**. Děkuji.

Dana Veselá

Zprávy z knihovny

Z nově pořízených knih si Vám dovoluji nabídnout alespoň pár titulů, které by Vás mohly zaujmout:

Usedlost, první román Marii Turtschaninoff pro dospělé, byl oceněn prestižní švédskou literární cenou YLE 2022. Usedlost se odehrává na jednom místě, ale v různých dobách. Příběh mladé ženy nám připomíná, odkud jsme přišli a vybízí k úvahám o tom, co po sobě zanecháme budoucím pokolením.

Dnes již kultovní dílo americké spisovatelky zařadily The New York Times mezi nejlepší memoáry za posledních 50 let. Nesentimentální, dojemné a vtipné vyprávění o apokalyptickém dětství získalo řadu literárních ocenění.

Bude mít kouzlo Prahy takovou moc, aby svedlo dohromady dva staré známé? Nový román velmi oblíbené anglické autorky, který se tentokrát odehrává Čechách.

W. Somerset Maugham je znalcem lidských charakterů a mistrem psychologie postav. Pod poutavým dějem a dramatickou zápletkou se tak před čtenářovým zrakem odehrává ještě něco jiného, působivějšího: vnitřní proměna povrchní mladé ženy v osobnost se smyslem pro skutečné hodnoty a pochopení druhých. Edice Současná světová próza.

Jestli máte rádi vztahové, rodinné příběhy, takové ty zdánlivě obyčejné, které se Vám ale zaryjou pod kůži, přečtěte si Sestry Blueovy, nebudete litovat!

Román se odehrává v době velkého ukrajinského hladomoru z let 1932 a 1933. Příběhem provázejí tři postavy – Dusja, Svyryd a Solja – jejichž osudy, které se na první pohled zdají protikladné, se postupně propojují a gradují spolu s vrcholící tragédií. Román nabízí autentický vhled do situace hladomoru spolu se čtivým příběhem postav, založených na skutečných předobrazech.

Když dostane záhadný Michael Dabert zakázku – ochranu Solange Blanchartové, mladé atraktivní manželky pohřešovaného podnikatele z Cannes – přijímá, i když se mu její obavy zdají neopodstatněné…

Další z napínavých románů oblíbeného autora.

Hájíčkův nový román se odehrává na současném venkově, kde po kolektivizaci v 50. letech a majetkových restitucích v 90. letech probíhají nová dramata. Na zemědělské podniky se vrhají „draci“ velkého byznysu a život na vsi se opět proměňuje. Ovšem lidé zůstávají stejní.

Hájíčkův nový román se odehrává na současném venkově, kde po kolektivizaci v 50. letech a majetkových restitucích v 90. letech probíhají nová dramata. Na zemědělské podniky se vrhají „draci“ velkého byznysu a život na vsi se opět proměňuje. Ovšem lidé zůstávají stejní.

Ahoj! Seznamte se s Eliškou, odvážnou a chytrou holčičkou, která se právě dostala do druhé třídy. Všichni její spolužáci mají zvířecí kamarády, ale Eliška se snaží přesvědčit maminku, aby jí splnila její velký sen – mít domácího mazlíčka. Kočka nebo pes? Toť otázka! Bez nich se jí slohovka píše dost těžko…

Přijďte si vybrat i z mnoha dalších nových knih, které jsou pro Vás v knihovně nachystány.

Připomínám půjčovní dobu od 1. března:

pondělí: 17:30–19:30, pátek: 17:00–18:00

Roční poplatek činí stále 50,- Kč pro dospělé čtenáře a 25,- Kč pro děti a studenty.

Příspěvek k dějinám vydávání obecního zpravodaje v Boleradicích

Jak už bylo několikrát na různých místech řečeno, napsáno a nedávno také připomenuto formou besedy s výstavkou, náš zpravodaj Polehrad letos slaví 30 let téměř nepřetržité existence a fungování. Jedná se dle mého názoru o velmi dlouhou, skoro bych dodal úctyhodnou, historii vydávání obecního periodika na poměrně malé obci, za kterou Boleradice – možná příliš skromně – pokládám. Doposud bylo jen málo známo o skutečnosti, že zpravodaj Polehrad nebyl zdaleka prvním pokusem o tvorbu periodického tisku informujícího občany Boleradic o dění v obci. Tak tedy nejen o Polehradu, ale i o jeho předchůdcích a vůbec o dějinách systematického zaznamenávání a veřejné publikace informací v Boleradicích bude pojednávat následující příspěvek.

V článku „Naše zpravodaje“ z pera boleradského rodáka, knihovníka, písmáka a výborného znalce lokální historie, pana Jana Horáka, publikovaném v Polehradu č. 1/2013, zmiňuje autor trampoty kolem vůbec prvního pokusu o zpravodaj, nazvaného „Hlas naší školy“. Tento byl vydáván „na půdě naší tehdejší měšťanky“. První číslo vyšlo snad na začátku školního roku 1949/1950, ovšem nic není známo o tom, že by se exemplář některého z vydání dochoval. O jeho podobě se tak můžeme jen dohadovat.

Doložitelná a dochovaná historie zpravodajů obce a později městyse Boleradice tak začíná v roce 1957 publikací zpravodaje nazvaného „Boleradské novinky“. Hned první číslo ze 16. září 1957 napovídá, že jeho náplní bude v první řadě agitace a nábor zemědělců do nově budovaného JZD. Titulní logo je doplněno nezbytnými obilnými snopy a lipovou ratolestí. Výhody nového zemědělského systému jsou mohutně propagovány, pochybující je zde vyobrazen jako nebožák, jemuž ujíždí autobus a obrázek je doplněný posměšnou básní:

(Zpívá se jako: Nepudu domů....)
Pudu vždy pěšky, pudu vždy pěšky,
nemám rád pokrok.
JZD mně vadí, kulaci mně svádí,
nechci žíti líp.

V podobném duchu se nesou také další dochovaná čísla zpravodaje ze září roku 1957. Okruh společenských témat se významně rozšiřuje od roku 1958, kdy novinky, publikované pod hlavičkou „Osvětové besedy“ s odpovědným redaktorem panem Vilémem Kabelou prezentují podstatně lepší redakční práci.

Část zpravodaje je stále věnovaná popularizaci JZD a agitaci za nový politický systém, můžeme zde však najít daleko širší záběr společensko-kritických, historických a jiných témat, zajímavostí a střípků z tehdejšího života obce. V podobném duchu se nese i obsah novinek v dalších letech, za zmínku určitě stojí satirická rubrika „Koště“, psaná v místním nářečí.

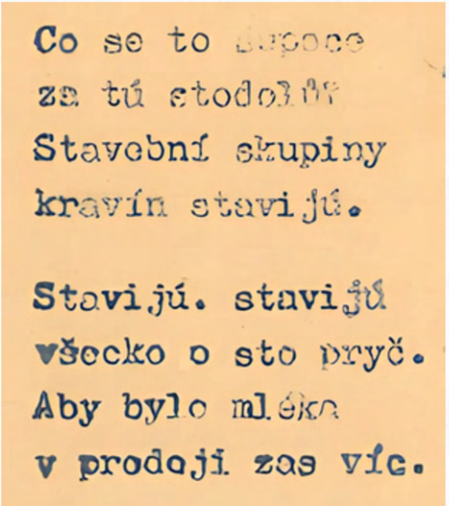
Co se to dopoce
za tú stodolú
Stavební skupiny
kravín stavijú.

Stavijú. stavijú
všecko o sto pryč.
Aby bylo mléko
v prodaji zas víc.

Text lidové písně upravený v Boleradských novinkách pro aktuální společenské potřeby.

Logo Boleradských novinek z roku 1957.

V květnu 1964 mění náš zpravodaj název na „Boleradské noviny“, graficky i obsahově ovšem zůstává velmi podobný dosavadnímu směřování. Ke vkusnému logu je poprvé připojen historický znak obce – pečeť. V témže roce v zimním čísle můžeme najít jedno z prvních hořekování redaktorů na nedostatek aktivních přispěvatelů a příspěvků, což je téma, které bohužel osud boleradských zpravodajů provází celou jeho existencí: *„Nechceme opět opakovat výzvu občanům a funkcionářům, aby zasílali svoje příspěvky, neboť je to již velmi otřelá písnička. Můžeme však jen vyslovit politování, že se tak neděje a nevyužívá se možnosti mít v obci vlastní noviny.“*

Jarní číslo roku 1965 nás seznamuje s programem historicky prvního sjezdu rodáků v Boleradicích. Tento dříve býval pořádán v roce kulatého výročí osvobození obce Rudou armádou. Zajímavostí je též zmínka o prvním koštu vín u nás, konaném v sále u Štefanů dne 28. března 1965. Představeno bylo na 300 vzorků vín.

Ve druhé polovině 60. let vycházejí noviny nepravidelně, důvodem je zmíněný nedostatek přispěvatelů. Po roce 1967 došlo k mezeře ve vydávání, o níž nás informuje s politováním až jarní číslo novin z roku 1972. Stopa se nám ale rychle znovu ztrácí a noviny se krátce objevují znovu až v roce 1975, kdy byl organizován druhý sjezd rodáků a u této příležitosti vyšlo tematické

informativní číslo. Nový vítr do plachet se zpravodaj snažil nabrat v roce 1977, kdy Osvětová beseda znovu láká čtenáře a přispěvatele k aktivitě.

Nový zpravodaj byl krátce poté pokřtěn jako „Život Boleradic“ a do jeho loga přibylo vedle pečeti také zobrazení pomníku rudoarmějcům. Přes jistou strohost a angažovanost normalizačního zpravodaje se i u tohoto periodika dozvídáme zajímavá fakta a informace. Společným rysem všech předrevolučních zpravodajů je ovšem fakt, že se jen velmi málo dozvídáme o původcích článků, o přispěvatelích. Namátkou lze napříč jednotlivými ročníky zahlédnout jméno zmiňovaného Jana Horáka a jeho ženy Milady, i jména jiných, většina přispěvatelů ale zůstává v anonymitě a tím, zejména v 70. letech, přispívá k jakémusi odosobnění celkového charakteru zpravodaje. Jednotlivé příspěvky působí dojmem, jakoby jejich autoři nechtěli, aby jejich jména byla publikována, nebo jim to možná nebylo umožněno.

IX. sjezd KSČ se konal v období zhoršující se mezinárodní situace, v období prohlubující se studené války. Lidově demokratické země, které zahájily cestu socialistických přeměn, narážely nejen na odpor vnitřních nepřátel, ale musely své záměry, cíle a prostředky přizpůsobovat sílícímu tlaku mezinárodního imperialismu, který se snažil zabránit růstu pozic socialismu ve světě.

Z těchto předpokladů vycházela i zahraničně politická orientace Československa vytyčená sjezdem. Její základní linií bylo posilování přátelství, spojenectví a vzájemná spolupráce se Sovětským svazem a ostatními zeměmi socialistické orientace. Zásady proletářského internacionalismu tvořily základnu vzájemných vztahů mezi zeměmi socialistické soustavy i mezi všemi komunistickými a dělnickými stranami.

Základním předpokladem splnění generální linie IX. sjezdu KSČ byla silná, ideově jednotná a pevně organizovaná Komunistická strana Československa. Sjezd zdůraznil nutnost správného uplatňování vedoucí úlohy strany ve společnosti, důsledného prosazování leninských principů v jejím životě. Vyzdvihl osobní příklad každého komunisty, požadoval jeho aktivitu, zdůraznil nutnost "bolševické skromnosti" každého člena strany.

IX. sjezd KSČ patří nejen k nejvýznamnějším mezníkům historie KSČ a celé naší země, je i důležitým podnětem a poučením pro řešení dnešních úkolů společenské přestavby.

Zjednání PŘEDSTAVENSTVA

V periodiku Náš zpravodaj se objevují první fotografie a pestřejší grafika.

můžeme myslet o podobných projektech minulosti cokoliv, nicméně pokud člověk nahlédne do obsahu zpravodaje, zjistí, jak nesmírně organizačně a provozně složitými kolosy tehdejší zemědělská družstva byla i na menších obcích.

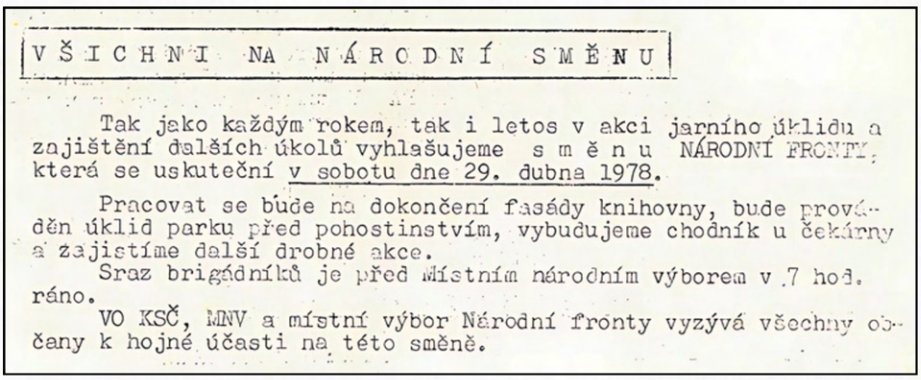

VŠICHNI NA NÁRODNÍ SMĚNU

Tak jako každým rokem, tak i letos v akci jarního úklidu a zajištění dalších úkolů vyhlašujeme s m ě n u NÁRODNÍ FRONTY, která se uskuteční v sobotu dne 29. dubna 1978.

Pracovat se bude na dokončení fasády knihovny, bude prováděn úklid parku před pohostinstvím, vybudujeme chodník u čekárny a zajistíme další drobné akce.

Sraz brigádníků je před Místním národním výborem v 7 hod. ráno.

VO KSČ, MNV a místní výbor Národní fronty vyzývá všechny občany k hojné účasti na této směně.

Život Boleradic zve roku 1978 na směnu Národní fronty, tedy na brigádu či akci Z, v jejichž rámci se v minulosti často realizovaly stavební práce a údržba obce.

Stopa Života Boleradic se v dochovaných materiálech ztrácí v roce 1978, a znovu se nám objevuje v podobě periodika nazvaného Zpravodaj JZD Nový život Boleradice. První dochované číslo máme z roku 1981 a jak název napovídá, jednalo se o tiskovinu zaměřenou výhradně na aktivity tehdejšího JZD. Dnes si

V roce 1985 bylo periodikum přejmenováno na „Náš zpravodaj“. Opět se jednalo o tiskovinu vydávanou – tentokrát společně – JZD Boleradice a Horní Bojanovice. Obsah byl znovu většinově orientovaný na aktivity zemědělského družstva a jen málo se v něm můžeme dočíst o životě v obci.

Přes jistou monotónnost příspěvků v něm můžeme najít perličky jak je například zpráva v rubrice „Střípky – postřehy“ z roku 1989: *„Voňavé chvíle prožívali řidiči, jedoucí po zkratce při objížďce v době opravy vozovky v Boleradicích. Vytékající močůvka z polního hnojiště tvořila zpočátku stružku, která se při sebemenším dešti měnila v obrovskou louži, do níž chtíc nechtíc musela vjet všechna vozidla. Dobře však na tom byli ti řidiči, kteří mířili ze zkratky do Boleradic. Mezi střediskem družstva a obcí Boleradice je čekala louže nová, která nepáchla a vozidla vcelku dobře opláchla.“ (...)*

„Náš zpravodaj“ skončil pravděpodobně se změnou politického systému v roce 1989 a po několik let jsme znovu zůstali bez tištěných novinek. V roce 1995 se pak objevuje všem dobře známé logo Polehradu, zdařile vyvedené rukou pana Oldřicha Pelikána, které zůstává jakousi ochrannou známkou a zárukou publikační kontinuity a tradice doposud, s jednou menší přestávkou. V počátcích časopis opět bojoval s existenčními problémy, už rok po jeho vzniku mu hrozil předčasný zánik, jak v úvodníku čísla 2/1996

zmiňoval tehdejší starosta pan Jan Koráb. Polehrad naštěstí porodní bolesti přežil a dílem mnoha přispěvatelů a redaktorů je ve zdraví nejen přečkal, ale dokonce vzkvétá až do dnešních dní. K přerušení v jeho vydávání došlo v letech 2003–2006, kdy došlo ke změně vedení radnice a po tuto dobu byl publikován občasník „Boleradické zprávy a informace“.

V roce 2007 se ale zpravodaj vrátil do starých kolejí a s malými změnami a vylepšeními fungoval ve víceméně stabilní podobě až do roku 2020. Tehdy začaly první nesmělé pokusy o vylepšení zejména jeho grafické podoby. Skutečná revoluce jak po stránce formální, tak obsahové přišla v roce 2023, kdy se do vydávání pustila nová redakční rada. I dnes, 30 let po vzniku zpravodaje, se tak snažíme občanům nabídnout názorově pestrou kroniku nejen kulturně-

Boleradické
ZPRÁVY A INFORMACE
I. ročník Informační periodikum obce Boleradice 5/2004

společenského života obce, ale též její přírody, historie a maximum praktických informací. To vše v graficky přitažlivé moderní podobě a na dobré jazykové úrovni. Posouzení, zde se tento úmysl daří či ne, ponecháme na Vás, čtenářích.

Pokud by si chtěl kdokoliv z Vás udělat vlastní názor a pokusit se sám zapátrat ve starých číslech boleradských zpravodajů, může tak pohodlně učinit na webových stránkách městyse Boleradice, kde jsou všechny dochované zpravodaje od 50. let 20. století až dodnes kompletně archivované v elektronické podobě.

Na úplný závěr bych rád poděkoval všem, kdo se na výše popsaných dějinách obecních zpravodajů nějakým způsobem od minulosti dodnes podíleli a podílí, ať už příspěvky, redakční prací, anebo jinak. Polehradu bych pak chtěl popřát mnoho dalších let a článků publikovaných s elánem a nadšením alespoň takovým, jaké mu byly dopřány doposud.

Antonín Vejvančický

Polehrad a jeho třicítka

Protože se nám v redakci sešly dva články k výročí, rozhodli jsme se uveřejnit oba. Druhý doručený článek jsme redakčně zkrátili o předchůdce Polehradu, kterým se podrobně věnujeme na předchozích stranách. (Redakční rada)

(...) Po další přestávce se snaha vydávat obecní časopis zhmotnila až v lednu 1995 vydáním prvního čísla Polehradu. Příprava podle pamětníků zabrala nějaký ten měsíc a na konci roku již bylo vše připraveno a domluveno k vydání prvního čísla. Logo, které na obálce přetrvalo dodnes, navrhl Oldřich Pelikán. Technické podmínky se zlepšily používáním prvního počítače na obci. Ne nebyla to ještě sazba jednotlivých stran, bylo to zdlouhavé přepisování rukopisů do textového editoru T602 (pamatujete ještě?) a kopírování na disketu, která se následně doručila do tiskárny, kde provedli tisk jednoho čísla určeného ke korektuře a po schválení pak tisk zhruba dvou set čísel k distribuci. V té době internet teprve začínal pronikat do firem, používání emailů byla sci-fi a vysázet jednotlivé stránky na domácím PC – kdo by na to měl? Zpočátku byla snaha vydávat časopis každý měsíc, později se ustálil počet čísel na čtyřech za rok. Jednotlivá čísla byla prodejná za tři a později za 5,- Kč. Obsah časopisu nebyl ničím limitován a přispěvovatelem se mohl stát kdokoliv ze zájemců. To přidalo časopisu na pestrosti a zájmu o dění v obci. Nejvíce na tom měli zásluhu (a dodnes mají) činovníci nejrůznějších zájmových spolků a organizací v obci. Počet stran rostl a dosahoval mnohdy i 8 stran.

Malou přestávkou ve vydávání bylo období od konce roku 2003 do konce roku 2006 kdy Polehrad nahradily Boleradické zprávy a informace. Vydávala je opět Rada městyse, vycházely měsíčně (2 strany) a čtvrtletně (4–8 stran). Obsah byl praktický stejný jen vydavatel více akcentoval zprávy z radnice a pohled představitelů obce.

Po volbách 2006 došlo k výměně starosty a Rady obce, a tím i k návratu dřívější koncepce Polehradu: vydávat 4krát ročně, vyzdvihnout společenské dění v obci, příspěvky spolků, školy, historie, rozhovory a články se zajímavými lidmi z Boleradic i z okolí. Zkrátka reflexe dění v obci za poslední měsíce. Snahou bylo též rozšíření okruhu přispěvovatelů. Technická úroveň vydávání se dostala výše: příspěvky začaly přicházet emailem, sazba se prováděla na počítači a tisklo se na obecní tiskárně. Obsah jednotlivých čísel narostl na minimální počet 16 stran, v časopise byly pravidelně fotografie (používal se poprvé digitální foťák!)

a také grafika se poněkud změnila. Logo Oldřicha Pelikána však zůstalo stejné. Velké diskuse se opět vedly nad názvem Polehrad, který některým starším občanům evokoval poněmčení obce Polehradice což však určitě nebylo zájmem těch, kteří stáli u zrodu tohoto časopisu. Také prodej za 5,- Kč nebyl vítán příliš příznivě. Mělo to však výhodu, že se dal přesně zjistit zájem o časopis a nastavit podle toho počet výtisků. Časopis také plnil funkci jakéhosi propagačního periodika. Byl totiž v prodeji v divadle, kde si ho kupovali i přespolní a měli tak možnost srovnání.

V časopise se objevily nové rubriky. V Kdo to byl … si čtenáři našli profily osobností spjatých nějakým způsobem s Boleradicemi. Byly to texty autorů převzatých z časopisů či knih např. o Janu Adamovi z Víckova, Františkovi Novákovi, Jindřichovi Zdíkovi a mnohých dalších. Další novinkou byly pravidelné rozhovory s lidmi, kteří vyrazili do světa za poznáním, studiem či jen tak na „vandr“. Série článků nesla název Naši na vandru. Dosáhlo se pravidelných příspěvků o životě ve škole, ve spolcích, o divadle. Do časopisu svými úvodníky začal přispívat Stanislav Svoboda či farář Rudolf Zbožínek. Díky kontaktům získaných v Divadelním spolku se podařilo získat krátké rozhovory s osobnostmi jako Jan Přeučil, Josef Zíma, Anna Pecková, Eva Hrušková a další.

Dnešní čísla Polehradu najdete tištěné na křídovém papíře, najdete tam oblíbené čtení o činnosti spolků, připravované akce, zprávy z radnice, rozhovory… Zkrátka obsah na který jsou občané zvyklí a který mají rádi.

A ještě mi na závěr dovolte malou úvahu nad budoucností časopisu. Velká část informací o dění v obci se již přenesla na web a sociální sítě. Podmínky právě sociálních sítí jako je Facebook nebo YouTube dává více prostoru multimédiím (videím a fotkám) a především okamžitému kontaktu s událostmi, které by v tištěném časopise za čtvrt roku byly již nezajímavé. Dochází k smazávání hranic mezi vydavatelem a občanem. Mnohdy jsou autory textů sami čtenáři, kteří nejen předkládají informaci, ale současně na ni ihned reagují komentáři nebo dalším doplněním. Generace těch mladších je již na tento způsob komunikace zvyklá a vyžaduje jej. V blízké budoucnosti lze předpokládat vznik nějakého podcastu zaměřeného na dění v obci, přímé přenosy z jednání zastupitelstva, akcí spolků, automatické vydávání nejrůznějších obecních dokumentů apod. Pro tištěný obecní časopis z toho pak vyplývá nutnost změnit a přizpůsobit se tomuto trendu. Budou se v něm více objevovat texty věnované historii, úvahy nad událostmi, které nás ovlivňují, rozhovory, reportáže z událostí mimo obec apod. Také nás ovlivní umělá inteligence (AI), díky které bude možné snadněji napsat článek s faktografickými odstavci a autorovi dá možnost věnovat se spíše osobním úvahám a názorům. Nepředbíhejme však. To všechno nám ukáže čas.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem, co do Polehradu přispívají nebo v minulosti přispívali. Byly jich určitě desítky a jejich práce mnohdy nemohla být nijak oceněna. Dělají to ve svém volném čase bez nároku na honorář. Bez jejich obětavé práce by nebyl časopis takový, jaký je.

Jiří Janda

Současnost – okénko do redakce

Jak vypadá redakce Polehradu? Inu, velmi podobně, jako jiné kanceláře v dnešní době. Počítač na stole, u něj židle… Nebo také mobilní telefon a gauč v obýváku, sedadlo ve vlaku či lavička v parku. Ano, redakce Polehradu nemá žádné fyzické umístění. Členové redakční rady se setkávají online, ve volné chvilce, kterou si právě utrhnou ze svého času. Webový prostor nabízí možnosti sdílení nápadů, zajímavých odkazů, souborů. Probíhají tam (v rámci psaných možností) živé diskuze nad každým číslem, které se právě chystá na svět.

Stejně jako příprava, probíhá online i sazba dokumentu, jeho grafická úprava a následné korektury. Poslední, konečná verze, na které se shodneme, putuje nehmotným prostorem až do Českých Budějovic, kde slova autorů příspěvků poprvé dostanou hmatatelnou podobu. Z tiskárny je na Úřad městyse přiveze kurýr, jehož štafetu převezmou naši spolehliví obecní doručovatelé. Pak teprve si jej i my, redakční radní, můžeme vyzvednout ze schránek a zkontrolovat, jestli všechno dopadlo podle představ a příliš nás nepotrápil tiskařský šotek.

Protože nešvary a obtíže, se kterými se každá redakce potýká, jsou poměrně hojně popisovány v předchozích odstavcích, vyzdvihnu naopak to, co je naší největší odměnou. Pokud si někdo z Vás najde chvilku se s námi zastavit, prodiskutovat zveřejněné články či napsat na náš e-mail co se Vám líbí nebo co Vám naopak chybí… Pak si můžeme říct, že hodiny strávené zíráním do svítících obrazovek opravdu nejsou zbytečné a naše práce má smysl.

Za Redakční radu
Martina Novotňáková

Drobné památky I

Kříže v polích a u cest nejsou jen obyčejnými kamennými nebo kovovými monumenty – jsou tichými svědky historie, víry a lidských osudů. V naší obci a jejím okolí se nachází řada těchto drobných památek, které po staletí dotvářejí místní krajinu a připomínají důležité okamžiky minulosti. Každý kříž má svůj vlastní příběh, ať už jde o symbol díků, smíření nebo památku tragické události. V prvním díle tohoto seriálu si představíme 7 křížů, které dodnes stojí v centru obce a nesou s sebou jedinečné příběhy.

Toufarův kříž

Lokalita: Na východní zdi kostela, dříve na hřbitově.
O památce: Původní kříž byl vztyčen na místním hřbitově v roce 1842 s příslibem obce, že v případě jeho poškození zajistí obnovu. Osudný zlom nastal 7. března 1893, kdy kříž zničila prudká vichřice. Na jeho místě nechal tehdejší farář Filip Toufar postavit nový dubový kříž s železnou sochou ukřižovaného Krista. Hlavní trám nese reliéfní symboly ukřižování a křesťanského života. Tento kříž byl slavnostně posvěcen 17. září 1893. V rámci úprav hřbitova v letech 1970–1973 byl kříž zkrácen o jeden metr a přemístěn. Postupem času však jeho stav nevyhovoval a musel být odstraněn. V roce 2019 jej nahradila věrná replika. Původní kříž prošel odbornou renovací a v září 2021 našel nové místo na východní čelní zdi kostela. Původní železná socha Krista byla následně vrácena na nový hřbitovní kříž.

Kříž Juliány Stehlíkové

Lokalita: Nad obcí, před kaplí sv. Rocha.
Text na přední straně: Dokonáno jest.
Text na zadní straně: Věnovala JULIÁNA STEHLÍKOVÁ Léta Páně 1905.
O památce: Tento kříž nechala v roce 1905 postavit významná donátorka Juliana Stehlíková. Socha Krista i reliéf Panny Marie na podstavci byly pozlaceny. Na římse je nízký pylon s rytými rámy s nízkým reliéfem kalicha a knihy. Celkové náklady na kříž, včetně dovozu z Hodonína, tehdy činily 620 korun.

Slavnostní posvěcení proběhlo 7. října, na svátek Růžencové Panny Marie, za účasti farářů z Klobouk, Horních Bojanovic a Boleradic. Místní farář Jan Sidlák tehdy pronesl slova, že tento kříž bude pro kolemjdoucí i celou farnost symbolem víry, naděje a lásky, ale také andělem míru a odpuštění.

Kříž Křižákových

Lokalita: Na návsi vedle bytovky, naproti kavárny.
Text na přední straně: Pozdraven Buď kříži svatý Na něm můj Spasitel visý přibitý. Matěj Křižák ze svu manželkau Tereziau a nebožkou Maria nau z lásky k Ježyšy krystu nechal postawyt tento křyž za času Faráře P. Petra Tráwnička w roku N^{ro}6 1860.
Text na zadní straně: Není.
O památce: Jeden z nejstarších křížů. Postavený čtvrtláníkem Matějem Křižákem z č.6. Postaven v roce 1860 před tehdejší radnicí a vysvěcen 16. září 1863 děkanem Carlem Klauderem. Na čtyřbokém, odstupňovaném soklu se po stranách rozprostírají křídla zdobená motivem píšťal. Nad nimi se tyčí nízký pylon, jehož povrch zdobí jemně ryté rámy s reliéfy kalicha a vinného hroznu. Pylon je ukončen profilovanou římsou, na ní kříž s rameny ukončenými rozetou. Tělo Krista je detailně modelováno.

Kříž Tomáše Soukopa

Lokalita: U kostela, před školou.
Text na přední straně: Tento sv. kříž postaviti dal na trojí záchranu Panny Marie Tomáš SOUKOP a na památku zemř. manželky Kateřiny roz. Tihlářové L. P. 1932. Pane zůstaň s námi neb se připozdívá.
Text na zadní straně: Není.
O památce: V roce 1932 byl před školou odstraněn starý dřevěný kříž, jehož kořeny sahaly až do roku 1830, a byl přesunut na pozemek rolníka Tomáše Soukopa v Šébách. Na jeho místě nechal zmíněný Tomáš Soukop postavit nový kamenný kříž ze žuly, a to na vlastní náklady ve výši 8 200 korun. Tělo Krista bylo pozlaceno pravým zlatem. Tento kříž byl vztyčen jako výraz vděčnosti za trojí záchranu života a zároveň jako památka na jeho zesnulou manželku Kateřinu. Slavnostní posvěcení proběhlo 1. května 1932.

Čermákův kříž

Lokalita: Na konci Pastýřské ulice.
Text na přední straně: Zdráv buď sv. kříži spáso naše jediná! Na památku Antonína Čermáka jenž po válečných útrapách zemřel v Užhorodě dne 26. dubna 1915 v 37. roce věku svého. Bůh mu buď milostivý!
Text na zadní straně: Věnovala manželka i s dítkami 1919.
O památce: V římse tohoto kříže, vytesaného z hořického pískovce, najdeme porcelánovou fotografii vojáka, na jehož památku byl kříž postaven. Text s informacemi o jeho osudu je vsazen v desce. V nízkém pylonu, jenž se tyčí nad římsou, jsou ryté rámy, které zdobí reliéf kalicha a knihy. Nad profilovanou římsou se pak vypíná nepůvodní teracový kříž.

Kříž Kučerových

Lokalita: Na Stání, křižovatka ulice Pastýřská a Dolní Konec.
Text na přední straně: POCHVÁLEN BUĎ JEŽÍŠ KRISTUS.
Text na zadní straně: Postaven nákladem manželů MARTINA a LUDMILE KUČEROVÝCH L.P. 1912.
O památce: Kříž je postaven z hořického pískovce, přičemž dosahuje úctyhodné výšky 450 cm. Jeho podstavec je zdoben pečlivě propracovaným reliéfem Panny Marie. Nad římsou se tyčí nízký pylon, jenž je dekorován rytými rámy a doplněn o symbolicky významný reliéf kalicha a otevřené knihy.

Kříž Mikuláše Vašíčka

Lokalita: U autobusové zastávky směrem na Diváky.
Text na přední straně: Pochválen buď Pan JEŽÍŠ KRISTUS. Zrestaurováno L.P. 2020.
Text na zadní straně: Ke cti a chvále Boží na poděkování za sebe a svou manželku MARIÁNU postavil MIKULÁŠ VAŠÍČEK z Polehradic. 1881.
O památce: Tento železný kříž, jenž spočívá na pevném kamenném podstavci opečovává rodina Vašíčkova. Právě díky této památce nese blízká autobusová zastávka název „U kříže“.

Jiří Víteček s pomocí P. Mrkvy, A. Vejvančického, J. Korába a M. Novotňákové

Krásné jubileum

Paní Alena Chalupová oslavila zcela nedávno krásné a neuvěřitelné životní jubileum. Pro nás, dříve narozené, byla na základní škole naší paní učitelkou češtiny, která nás vedla k četbě, literatuře a později také k divadlu. Těm mladším je paní Chalupová známá jako herečka, ale především jako mimořádně úspěšná a dlouholetá režisérka místního divadelního souboru. Pod její režijním vedením vzniklo v Boleradicích 30 divadelních her! U příležitosti jejího jubilea jsme jí položili několik otázek, které se – jak jinak – týkaly její celoživotní lásky, divadla.

Jestlipak si vzpomenete na svou první roli?

Ale ano, bylo to asi v první nebo v druhé třídě obecné školy, kde mi byla svěřena role Budulínka. V té době, v protektorátu, bylo pořádání zábav a divadel zakázáno, hráli jsme tedy tak trochu tajně, a to v sále hospody U Štefanů (pozn. dnes kavárna u Palánů).

Kde jste sbírala své první herecké zkušenosti?

Divadlo jsme hráli jako děti, ale také v dospělosti, jako učitelé pod režijním vedením nezapomenutelného Albína Stehlíka a později také v souboru Osvětové besedy, který vedl kolega učitel – pan Pustka. Ovšem největším přínosem pro mě byly rady a zkušenosti známého herce Stanislava Zindulky, který tehdy působil v brněnském divadle bratří Mrštíků. Potkávali jsme se při prázdninových pobytech v Řásné a díky společným zájmům jsme se spřátelili.

Jako herečka jste vytvořila celou řadu krásných rolí – je některá, na kterou obzvlášť ráda vzpomínáte?

Těch rolí byla opravdu celá řada a vybrat jednu z nich jako NEJ… je opravdu těžké. Každá role byla něčím zvláštní, krásná a zajímavá. Alespoň tedy namátkou – Runa ve hře Radúz a Mahulena, Lízalka v Maryši… No ale takhle bych mohla pokračovat!

Co Vás přivedlo k režírování ochotnického divadla?

Tehdy byl u nás v Boleradicích veliký zájem o divadlo a někdo se tedy toho režírování musel ujmout. Tak jsem to zkusila a už mi to zůstalo! K tomu režírování patří ale také velká zodpovědnost – počínaje výběrem vhodné hry, obsazením postav, úpravou textu, návrhem scény a kostýmů atd. A jak se někdy s nadsázkou říká – o úspěch se podělí herci, případný neúspěch je připsán režisérovi.

Po letech trpělivé práce, formování souboru, vychovávání herců se dostavily první větší a potom i velké úspěchy…

Ano, začalo to nejprve účastí na tehdejších okresních přehlídkách v Kloboukách, kde se náš soubor poprvé setkal s odbornou porotou. O postup na vyšší, prestižnější přehlídky bylo nutné bojovat. Především kvalitou inscenací, výkony jednotlivců i souboru jako celku. V roce 1982 se nám poprvé podařilo s inscenací Maryša postoupit na Národní přehlídku ochotnických divadel ve Vysokém nad Jizerou. Pro malý, téměř neznámý soubor z malé vesnice na jižní Moravě, to byl obrovský úspěch! (pozn. boleradický divadelní soubor nás ve Vysokém n. J. od té doby reprezentoval již 27krát!) No a potom už to bylo jen krůček na herecký Olymp – tedy Jiráskův Hronov.

Když už jste zmínila Jiráskův Hronov, asi nelze nevzpomenout na rok 1997, kdy se Vámi režírovaná inscenace „Rok na vsi“ stala v Hronově senzací. Měla obrovský úspěch nejen u diváků, ale také u přítomných profesionálů, jakými

byli např. prof. Jan Císař, režisér Petr Lébl a další.

To bylo nezapomenutelné představení! Neuvěřitelný ohlas, obrovský zájem diváků z blízkých i velmi vzdálených míst… Na to se opravdu dobře vzpomíná.

Ale nebyl to jen Rok na vsi. Byly i další velmi úspěšné divadelní kusy – Naši furianti, Lucerna, Pygmalion aneb My fair lady ze Zelňáku, Zvonokosy, Noc pastýřů, Babička, Divá Bára atd. Vše s početným herecký obsazením. Jak se Vám dařilo „ukočírovat“ tak velký a různorodý kolektiv?

Snad to bylo tím, že velkou část souboru tehdy tvořili moji bývalí žáci. Měli tedy zřejmě přirozený respekt… Práce s nimi, s celým souborem byla někdy sice náročná, ale vždycky krásná. Byl to úžasný kolektiv, který rád dělal divadlo, který se dokázal radovat z každého úspěchu, z každého představení, z každé děkovačky…!

Sledujete dění v našem divadle a v současném souboru? Tedy repertoár, účast mladých herců, generační obměnu?

Samozřejmě! S manželem máme divadelní předplatné, máme v hledišti už svoje stálá místa. Jsme pravidelní a vděční diváci. Mám radost, že do souboru přicházejí noví, mladí lidé a moc jim fandím. Za výborný nápad považuji založení

„divadelní školičky“, tedy divadelně-dramatického kroužku, kde si naše divadlo může vychovávat další hereckou generaci.

Nemáte někdy chuť si zarežírovat?

Opravdu ne! Tuto funkci jsem už předala své dceři Ivě. Samozřejmě se zájmem sleduji, jak se daří jí i ostatním režisérům našeho divadla a držím jim palce.

O divadle v Boleradicích vyšla za více než 120 let jeho existence jediná kniha, která je z velké části Vaším dílem. Nemělo by se uvažovat o jejím pokračování?

Knihu o našem divadle jsme napsali společně s Janem Horákem a byla vydaná v roce 2007. Takže je to už 18 let a určitě by si zasloužila doplnění a aktualizaci. Snad se toho někdo ujme?

Divadlu, své velké lásce, jste věnovala značnou část svého života. Chtěla byste něco vzkázat nebo popřát těm, kteří se tomuto ušlechtilému koníčku věnují dnes?

Ať vám divadlo přináší radost a uspokojení. Možná, že úspěchy nepřijdou hned, ale pokud divadlu věnujete svůj čas, své nadšení a nezbytné úsilí, dostaví se úspěchy! A to vám opravdu ze srdce přeji.

Děkujeme za rozhovor, paní Chalupová, a za všechny, kteří prošli divadlem a hráli pod Vaší „režisérskou taktovkou“ Vám přejeme vše dobré, hlavně hodně zdraví a radosti.

Ptali se:
Dana Veselá a Honza Koráb

Počasí v proměnách staletí: Jaké extrémy zažili naši předci?

Počasí odjakživa ovlivňovalo lidský život, a i když dnes vnímáme jeho výkyvy jako něco neobvyklého, historické záznamy ukazují, že extrémní události nejsou žádnou novinkou. Silné mrazy, ničivé bouře, dlouhá sucha nebo naopak povodně – s tím vším se potýkali už naši předkové v Boleradicích. Od krutých mrazů, které zamrazily evropské řeky, po letní sucha, jež vedla k hladomorům, příroda nám opakovaně připomíná svou sílu. Na následujících řádcích se můžeme podívat, jakým extrémům čelili naši předci v Boleradicích. Vybrané záznamy pochází z knížky Dějiny městečka Boleradic od Karla Kučery a lze pozorovat, že korespondují se zápisy dalších kronikářů a meteorologů např. z pražského Klementina nebo i Brna.

Pozn.: Tento text je doslovným přepisem historického originálu, a proto zachovává dobovou gramatiku i pravopis.

Roku **1681** na jaře vycházela kometa, jejíž ohon zdál se zasahovati tři díly světa.

Roku **1711** byla dlouhá zima, do předměstí vídeňských zabíhali jeleni, srnci a zajíci a nechali se schytati. Zmrzlo mnoho tisíce lidí, mnoho zvěře a ptáků.

Roku **1713** dne 20. dubna napadlo přemnoho sněhu. Potom na začátku května nastaly velké povodně.

Rok **1716** byl neobyčejně studený, přece pšenice, kukuřice, ječmeny, ovsu a prosa hojně se urodilo. V některých krajích oves a len pomrzli, též vinohrady byly zničeny.

V roce **1717** urodilo se hojně kukuřice, dobré jakosti, ostatní výnos byl prostřední.

V roce **1720** krásná úroda vína, velké ovsy, 1 měřice uherské kukuřice byla prodána za 3 zlaté ba i dráže.

Roku **1766** zuřil strašný orkán, který zpustošil velkou část Moravy. Bylo to před svátkem Navštívení Panny Marie přede žněmi. V té době nejvíce byli postiženy Boleradice a Diváky. Obilí bylo vytrháno na poli z kořenů, stromy vyvráceny, mnoho domů se zhroutilo. Současně padaly kroupy, které dílo zkázy dovršily.

Roku **1769** na podzim vycházela kometa o půl noci od východu a její ohon sahal až k západu. Lidé ji pokládali za boží znamení a výstrahu. V té době vedla Marie Terezie mnoho válek, a Prusové se Sasy často vpadaly do naši zemi.

Roku **1802** byla hrozná parna, že lidé ani o polednách z domů vycházeti nemohli. V chládku ukazoval teploměr 40°R.

Dne **15. června r. 1822** přehnala se přes Boleradice strašlivá bouře s vichrem. Poškozeno a odneseno mnoho střech, a vyvráceno tisíce stromů. Z této doby děje se zmínka, že i s kostelní věže měla být stržena střecha báně, ve které byly uschovány staré listiny. Listiny byly sčásti odplaveny a zčásti byly sebrány a uloženy na faře.

Roku **1829** Byla tuhá zima, nedostatek paliva, sníh ležel přes 5 měsíců, ozimy zmrzly, mrzlo též mnoho stromů.

Roku **1834** v lednu řádili bouřlivé vychřice, při nichž se blýskalo, hřmělo a meteory padaly. V tuto velmi teplou zimu v lednu kvetly již stromy a květiny a lidé bosí vycházeli z domů. Později se dostavily lijáky a škodlivé severní větry. Všechny tyto příznaky byly hlasateli a posly velkého sucha a vedra na jaře, o žních a na podzim. Vína bylo velké množství a dobré jakosti. Na podzim konaly se v kostele modlitby za déšť, aby se aspoň zaseti mohlo. V ten čas řádila také nákaza mezi hovězím dobytkem a měknutí kostí.

Na podzim roku **1858** v měsíci září a říjnu svítila kometa, která měla ohon 3 sáhy zdéli a půl sáhu zšíři. Vycházela jako slunce na východě, a hned zvečera ji bylo pozorovati. Vydávala takovou záři jako měsíc v úplňku. V ten čas bylo vinobraní, a víno bylo dobré a úroda prostřední.

Roku **1861** dne 14 června veliká průtrž mračen a povodeň v Boleradicích ztrhány byli všechny dřevěné mosty, pastýřské humno bylo celé pod vodou a na nížinách bylo všechno zaplaveno a v Divácích toho dne velké krupobití a povodeň.

V paměti zůstane v Boleradicích rok **1863** kde nejen veliké sucho bylo, nýbrž i dva veliké mrazy v létě přišly, takže vše na poli pomrzlo nejvíce žito, kukuřice a brambory což se stalo 4. června a nejvíce 17. června. Obilí v této době právě kvetlo. Ti rolníci kteří ze dvou stran přes pole provaz natáhli a jinovatku shrnovali, strhli sní i květ. Proto nebylo ani kukuřice ani brambor jen někteří co měli ve vyšších polohách něco sklidili. Mnozí sklizené žito co slámu do stohů složili. Tohoto roku bylo velké sucho, v zimě napadlo trochu sněhu a více nepršelo. V některých studnách nebylo dostatek vody. Potok Haraska byl též suchý, takže po celém dně rostla tráva takzvaná vrbice. Ječmeny se museli trhati, žita bylo sotva na půl sáhu vysoká, pšenice byla vysoká na 1 ½ stopy. Místo sena měli lidé na půdách staré plevy.

Roku **1865** dne 14 srpna opět velká bouře a průtrž mračen v Divácích voda sebrala všechny spravené mosty. Mnoho lidí se zachránilo na střechách domů a tři lidé se utopili.

Roku **1869** urodilo se hojně vína, rok byl suchý a teplý. Vína bylo mnoho, lidé ho neměli ani do čeho nalévati. Vědro vína tehdy stálo 4 zlaté.

Roku **1879** v lednu byla mírná zima. Sníh popadával, ale vždy brzy roztál. Měsíc máj byl tak mokrý a deštivý, že na dolinách se nemohlo zasázeti. Co bylo zaseto neb zasázeno vše zatopila voda. Lidé sázeli až na začátku června. V tom měsíci přišly velké bouře a lijáky, které trvaly přes celé žně až do poloviny srpna. Obilí bylo polehlé, pokosené porostlo, tak že lidé museli obraceti, sotva obrátili hned začalo hřmít a liják se dostavil.

Roku **1880** byla krutá zima. V této zimě zmrzlo mnoho velikých stromů ořechových, které uschly a musely býti vykopány. V květnu přišly mrazy, které nadělali mnoho škody, brambory a turkyně zmrzly, které právě vylízaly ze země. Léto se dostavilo vlhké, žen byla hojná za to vína bylo málo.

Z knihy Dějiny městečka Boleradic vypsal

Jiří Víteček

Věděli jste, že

- Měřice je v původním smyslu slova univerzální název pro různé jednotky a míry. Např. moravská měřice byla 53,55 litrů = 192 korbelíků = 16 mázlíků. Uherská měřice se pohybovala kolem 55–62 litrů.
- Stupeň Réaumura °R je jednotka teploty, dříve velice rozšířená. Jestliže v roce 1802 teploměr v chládku ukazoval 40 Réaumura°, reálně bylo 50° Celsia.

(Nejen) o všech těch internetech

Jakkoli se to nezdá, ale uplynulo již čtvrt století, kdy dne 17. září 1999 v deníku Metro otištěn byl dnes již legendární výrok *„Já bych všechny ty internety a počítače zakázala“*. Výrok natolik moudrý, že se o něm dozvíme i dnes v (jak jinak než internetové) encyklopedii moudrosti WIKIPEDIE. Tam se lze též dočíst, že *«Jako autorka výroku byla uvedena Věra Pohlová, 72 let, důchodkyně, ale záhy se objevily zprávy, že si výrok mohli vymyslet nebo přikrášlit sami novináři deníku Metro, což se nikdy nepovedlo potvrdit nebo vyvrátit»*. Umělecká Inteligentka má však i po letech jasno – *„bolí mě z tebe hlavááá, poletíš z oknáááááá!“*

Ať už jsou paní Věra a její moudrosti skutečné nebo smyšlené, dnes si život bez všech těch internetů a počítačů neumíme vůbec představit. Potřebujeme je na mnoho důležitých věcí, minimálně na to, aby nám náš praktický lékař vystavil a poslal e-recept, když nás ze všech těch internetů a počítačů rozbolí hlava.

Co bylo napsáno v Metru v září roku 1999 si může pamatovat mnohý/há z nás, ale těch, co si 15. února 1939 přečetli Moravskou orlici a v ní článek

„Ticho, dej sem všechny peníze!“

patrně mnoho nebude, pokud vůbec někdo. Píše se v něm ne o internetových a počítačových střílečkách, ale o pistolnících ve všech těch detektivkách a rodokapsech, které četli nejen student Peterka, jeho učitel, ale i natěračský pomocník Rudolf z Boleradic. Tedy že *«U jednoho malířského mistra na Bednářské ulici v Brně byl na podzim minulého roku zaměstnán 20iletý natěračský pomocník Rudolf Česal z Boleradic na jižní Moravě. Byl to celkem hodný hoch. S výdělkem se dělil se svou starou matkou, která bydlila v Boleradicích a za níž její syn z Brna dojížděl. Na Vánoce však matce nedal žádné peníze. Když se ho matka dotazovala, kam peníze dal, bál se synek říci pravdu, že peníze utratil, a proto se vymluvil, že si koupil šaty. Rudolfek však byl v koncích, když jej matka žádala, aby jí tedy šaty přivezl ukázat. Hoch odjel do Brna. Nejel pro šaty, poněvadž nové šaty nekupoval, ale jel do Brna s určitým plánem … Kdysi čítal detektivky a stejně tak horlivě Rodokapsy. “Jak to v jedné kapitole bylo napsáno?“ vzpomínal si Česal. Plán byl hotov. Nejprve se po Brně potloukal, a 26. prosince se odhodlal k činu. Zmocní se peněz násilím, jak to bylo v té detektivce. Při putování Brnem přišel až do ulice Na špitálce. Když přišel k trafice Art. Holzera, odhodlal se, že tohoto přepadne a oloupí. Čepici stáhl do očí, zvedl límec u kabátu a do pravé ruky si vzal bubínkový revolver, který mu byl svěřen k prodeji jedním jeho známým z Boleradic. Vstoupil do trafiky a pronesl lupičskou větu: “Ticho, dejte všechny peníze sem!“ Při tom se blížil k pultu s revolverem namířeným na trafikanta. Trafikant se nejprve lekl, ale nakonec to dopadlo tak, že loupežník, když sahal do zásuvky stolu, dostal ránu, po které se svalil. Pak byl zadržen a zatčen policií. V úterý se Česal odpovídal brněnské porotě. K činu se přiznal, ale tvrdil, že chtěl trafikanta jen postrašit, že revolver nebyl nabit a ke střelbě nebyl způsobilý, což ostatně jasně prokázali znalci z oboru zbraní a policista Velecký, který dosvědčil, že loupežník se nervově po činu zhroutil a prosil za odpuštění. Policejní inspektor dále svědčil, že podle jeho názoru nešlo o revolver, který měl Česal v ruce, nýbrž o starou hračku. Revolveru totiž chyběl úderník, pero spouště a bubínek se vůbec neotáčel. Stáří „hračky“ odhadli znalci asi tak na dvacet let. Dvacetiletý loupežník, který si zdaleka nedomyslil, jak vše dopadne, velmi svého činu litoval. Před porotou plakal a opět trafikanta Holzera prosil, aby mu odpustil čin, který spáchal. Verdikt byl pro Česala milosrdný. Na otázku loupeže odpověděli porotci 6. hlasy ano a 6. hlasy ne, a na otázku přestupku zbrojního patentu 12i hlasy ne. Na podkladě tohoto verdiktu byl pak Česal obžaloby zproštěn. Soudu předsedal s. r. dr. Ilek, žalobu zastupoval státní zástupce dr. Krajíček a obžalovaného hájil dr. Drápela. Státní zástupce ohlásil zmateční stížnost, ale vyslovil souhlas propuštěním Česala z vazby.»*

Lidové noviny, téhož dne vydané, si nechtěly zadat, a přisadily si článkem

Svatoštěpánský loupežník

(Porota v Brně)

ev - Brno 14. února

Obžaloba praví hned z kraje, že Rudolf Česal, devatenáctiletý natěračský pomocník z Boleradic, býval vášnivým čtenářem detektivek a Rodokapsů. To taky ten černovlasý mladíček v slzách připouští.

Pracoval naposledy, loni v prosinci, u mistra Karla Švarce v Brně v Bednářské ulici. Dojížděval domů do Boleradic a své šestašedesátileté matce odevzdával mzdu. Matka ho držela přísně, chtěla mít z něho člověka pořádného. Ovšem Rodokapsy, jak se ukáže, byly silnější než ona.

Nejsme sice porota, ale na otázku „co je lepší?“ a) všechny ty internety a počítače nebo b) detektivky a rodokapsy, odpovídám za všechny – jasně že „a“. Na otázku „proč?“, když nám po nich chodí jen daňové výměry a samé nabídky, jak mít tu něco větší, tu zase něco menší nebo vůbec žádné, atd, atd? Minimálně proto, aby nám náš praktický lékař mohl vystavit a poslat e-recept, když nás ze všech těch internetů a počítačů rozbolí hlavááááááá.

Petr Mrkva

Záhadný vynález z Polehradic

Při brouzdání internetem člověk narazí na nejpodivnější věci. Jednou z nich se pro mě stala záhada jménem PARALLELOSTAT – natrefila jsem na něj při pročítání starých novin. Inzerát na stránce 38. čísla Národních listů z roku 1900 hlásal, že:

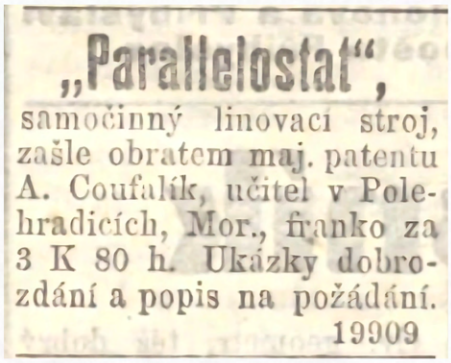
„Parallelostat“, samočinný linovací stroj, zašle obratem maj. patentu A. Coufalík, učitel v Polehradicích, Mor., franko za 3 K 80 h. Ukázky dobrozdání a popis na požádání. 19909

Linovací stroj? Co to asi může být? Představivost se rozjíždí na plné obrátky a v rychlém sledu nabízí obrazy různých strojů na výrobu či pokládku linolea (ale kuš, o linoleu si v té době na vesnické škole mohli nechat jen zdát!) případně nějaký stroj, který vyrábí „lajny“ na fotbalovém hřišti… To asi také nebude to správné zařízení. Nezbývá, než se do starých novin ponořit znovu a pokusit se dopátrat pravého významu slova a s ním i účelu vynálezu.

Inzerát se objevuje v desítkách dalších vydáních Moravské Orlice i Zemědělských listů. Další články o něm píšou jako o „linovači pro archy i knihy“. Poněkud matoucí je glosa v Humoristických listech roč. 44, roku 1901: *„Parallelostat je nový přístroj na velmi rychlé lynýrování. Pardie, ten by si měli koupit Buři!“* To rozuzlení záhady pomohlo asi podobně jako capart asistující při rozmotávání vánočních světýlek…

Naštěstí se v pravý čas ukazuje rozsáhlý popis v Moravské orlici (13. 3. 1901). *„Pravítko ‚Parallelostat‘. Ve vánočních číslech našeho listu stala se zmínka o automatickém pravítku p. učitele A. Coufalíka v Polehradicích u Klobouk. Dnes jest již parallelostat značně rozšířenou a oblíbenou pomůckou kancelářskou. Co bylo dosud na linování obtížného, stavění totiž pravítka do poloh rovnoběžných a odměřování linek, činí přístroj sám, a při obsluze jeho zbývá jen mechanické vedení tužky nebo pera. Dosud nebylo přístroje kopírovacího a okolnost ta způsobovala značné nepříjemnosti a ztrátu času při pracích kamenických, řezbářských, malířských, lupenkářkých a pod. Parallelostat kreslí dle předlohy kopii přímo na žádané místo (dřevo, kov, papír a pod.). (…)“.*

Nyní zbývá ještě poodhalit identitu vynálezce. Zde pomohla kniha Devatero vyprávění o lidech ze slunečného města (kterou tímto vřele doporučuji všem zájemcům o dějiny Hustopečska).

Antonín Coufalík (*3. 6. 1871 v Kovalovicích), jehož vlastenecké působení na Jižní Moravě významně ovlivnilo lokální dějiny, začínal jako venkovský učitel v Ivančicíh a později Křepicích. Zde pronikal do obtíží života v uzavřené vesnické komunitě, přičemž oporou a rádcem mu byla osobnost neméně zajímavá – tehdejší nikolčický farář Alois Koudelka (nadaný lingvista a překladatel z desítek jazyků). Odtud mladý učitel přešel l . září 1900 do Polehradic, kde snad jaksi samozřejmě vznikla i jeho přátelská známost s diváckými bratry Mrštíky. (Musela to být neobyčejná doba, vpravdě Cimrmanovská…). Již za svého dřívějšího působení sestrojil a nechal si patentovat několik přístrojů, např. injektor pro parní kotle *Infusor* či autografický lis *Chiliograf*. U nás pak pod jeho rukama vznikl výše zmíněný *Parallelostat*, který mu pomohl sestrojit místní stolař. Po šesti letech odešel Coufalík jako nadučitel na českou školu v Židlochovicích. V několika posledních dekádách rakousko-uherského zřízení byla na českých územích poměrně vypjatá otázka českých a německých institucí, oficiálních používaných jazyků a narůstajícího českého vlastenectví jako odpovědi na sílící poněmčovací tlak. V této atmosféře se v roce 1910 Coufalík svojí intervencí zasadil o zneplatnění záměrně chybných výsledků při sčítání německého obyvatelstva, které původně tvrdilo, že v Židlochovicích je většina Němců. Toto se ukázalo jako zásadní pro druhoválečný osud tohoto města, neboť k Říši byly připojeny pohraniční obce, které vykázaly německou většinu právě při sčítání z tohoto roku. Pro své názory byl učitel (na penzi) pronásledován nacisty a s ulehčením uvítal konec 2. světové války. Při odsunu německého obyvatelstva ale zůstal spravedlivý a nabádal k lidskosti i v tomto počínání. Zemřel v roce 1951.

V Židlochovicích byl Antonín Coufalík velmi aktivní nejen ve školní, ale i politické, hudební, vědecké a spolkové sféře a dá se říct, že jej židlochovičtí dodnes považují za „svého“. Vzpomínají na něj jako na člověka čestného, s pevnými morálními hodnotami a vždy odhodlaného bojovat za správnou věc. Ne mnoho kantorů si zaslouží titul „PAN učitel“. Tento ale je zcela jistě nastálo zapsán v pamětech svých žáků.

Zdroj: JURÁK, Miloslav, Ivan REMUNDA a Jaroslav KRBEK. Devatero vyprávění: o lidech ze slunečného města. Židlochovice: Město Židlochovice, 1992, s. [247]. Dostupné také z: https://www.digitalniknihovna.cz/mzk/uuid/uuid:771d3ddb-fd10-484c-abde-e6fd2e481486.

Martina Novotňáková

František NOVÁK: Starý dub

Stál na stráni, pod kterou udělali napotom silnici. V údolí, protáhlém od severu k jihu, kde na východní straně se zvedala příkrá stráň, celá rozoraná, a na opačné zdvihalo se lesní křoví, přecházející ve vysoký les.

Vážný, ctihodný stařec!

Sedm set let mu hádali a při jeho pádu se domněnka skvěle potvrdila.

Sám pan fořt došel, měřil a čítal a zase počítal a na konec řekl vítězoslavně:

— He, he, he, no, neřekl jsem to, tento, že je tak staré! Sedm set let, jen si to považte lidičky!

Tož, konečně — —

Padl!

Ne tíhou let, ne úderem blesku, ne sekerou ani záludnou pilou…

Jeho osud se utvářel již ode tří let.

Na vánoční boží hod se rozletěla tehdy osadou novina: — Leděčke, dob hoří! Kdosik jé zapálil…

Sběhli se všichni v okamžení, třeba to byla malá půlhodinka od osady.

I hasiči přijeli se stříkačkou a dali se do hašení.

Obr hořel uvnitř.

V zpráchnivělém jeho nitru zažehla asi již z večera před svátkem zlovolná ruka oheň… ten hořel a hořel a celý vnitřek sežehnul a vypálil — —

—Budete vidět, leděčke, to je jeho poslední. Huž se nebude z jara zelenat! prorokovali.

Prorokovali ale falešně. Zima tehdy minula, nové jaro se navrátilo. Sporý sníh zmizel, mrazy ustaly a starý dub se rozzelenal znova.

Celá osada se radovala.

— Kdo pak by na toto pomeslil!

— Ne, ten má tvrdé život!

— E, šak be ho bela ještě škoda. Takové krásné strom a s vobrázkem Panenke Marie. Pánbíček nebeské se na to holt nemuhle dívat.

Rozumovali — a dub se zelenal!

Přiletěli ptáci, vrátili se k němu v stará hnízda a starý strom, jako v pýše nad nezmarným svým životem mohutněl a rozrůstal se, jako by se nic nestalo. Jeho obrázek, visící na kůře kmenu lety rozbrázděné, zase býval ozdoben věnečky a snopečky květin, věnovaných rukou toho nebo venkovského děvčete, a zpěv slavíků se ozýval zase vůkol něho po celé jaro až do počátku léta.

Zapomenulo se na pohromu, kterou tehdy strom šťastně přestál, a tu, kdy zkonejšeno bylo vše pevnou vírou v jeho další trvání, nová zvěst: souvisící s prastarým dubem, rozděsila srdce venkovanů.

Ve svátek Božího Těla se rozletěla klidnou osadou.

— Leděčke, staré dob hoří! A jak přišli lidé z kostela, tak pospíchali k lesu — a k dubu…

Hasiči vyjeli se stříkačkami, školáci letěli před nimi — —

— Dub hoří!

Vše pospíchalo k dubu.

Hořel! Mrak šedého dýmu vystupoval z jeho dutého vypáleného již dříve kmene jako z milíře.

— Hořel!

Ptáci, hnízdící na jeho obrovských větvích, poletovali zděšeně kolem hnízd, zahalených dýmem.

Hořel!

I netopýři, uděšeni, kroužili kolem něj, vyplašeni štiplavým dýmem se svých úkrytů v jeho děrách…

Hořel —

A bylo marné pomýšleti na jeho zachránění. Jeho zkáza byla zřejmá a neodvratná. To chápali obyvatelé obou vsí, mezi jejichž hranicemi stál, velmi dobře.

I ze zámku přišli.

A každý s odleskem lítostí v očích a se slovy na rtech:

— Škoda teho krásného stromu.

— Ba, škoda! Každý ho měl rád!

— Co jsem se okolo něj nachodíval.

— Ba, že. Od malička. A vždecke sténé! Od jara do zimě a od zime do jara! …

Hasiči počali stříkat. Čerpali vodu z nedalekého potoka —

Ale marná práce.

Ohromná tíže koruny dovršila zkázu vyhořeného pně.

Strom se najednou v praskajících plamenech a štiplavém dýmu zakolísal, naklonil se směrem se stráně k silnici a počal se nížiti a nížiti…

Zástup lidí se rozběhnul dále z cesty…

V tom dostala koruna větší převahu, švihla najednou prudce vzduchem a ohromná rána zaduněla zemí — —

Dráty telefonního vedení se rozletěly jako přetržené struny a jasně zařinčely — půda se otřásla — —

Obr, zelenající se sedm set let, ležel v prachu s větvemi částečně pádem zuráženými a dolní, vyhořelou, částí kmene rozštípenou — —

Zkáza byla dokonána…

Lidé stáli tu se slzami v očích…

A přicházeli noví a noví.

Malé děti, mládež, jinoši i děvčata, muži, ženy, starci, stařeny!

Každý s lítostí v zraku a nějakou vzpomínkou na rtech.

— Zdivočené člověk, jak jen to muhl zničet!

— Pré aj hastrrman tady sedával, dokaváď tu bele rebníke!

— Naši stařeček ho tady sami jednó viděle!

Děti si nesly větvičky dubu domů.

Nejeden stařeček šel s jeho ratolestí.

— Jdo, jako vod voltáře vod Boží ho Těla! — —

Ach, opravdu!

Dnes jest smuteční den celé osady…

A sám pan rechtor přišel se podívat odpoledne s rodinou k padlému velikánu.

Měl sám smutek v duši, vida spoustu, zde hloupou a zlovolnou rukou zúmyslně způsobenou.

— Nuže, vida! řekl své choti. Chystal jsem se již třetí rok, že ofotografuji tento nádherný strom, milý mi tolik vzpomínkami na naše procházky tady z let, když jsme se spolu seznámili. Ale nedošlo k tomu. Teď abych si udělal na památku zítra aspoň obrázek jeho zřícenin, nežli dojdou panští dřevaři a strom zúplna z cesty odklidí. Kdy budou míti všichni lidé na venkově smysl pro zachování takovýchto přírodních prastarých památek! —

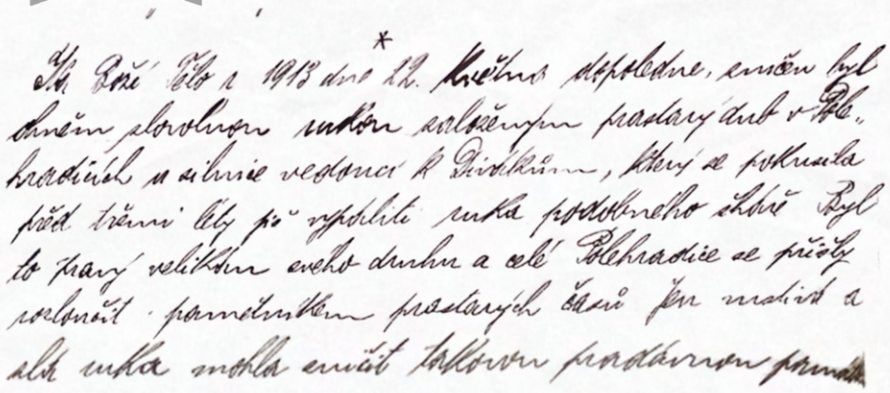

Zápis v kronice zmíněný v textu (Kronika 1905–19012).

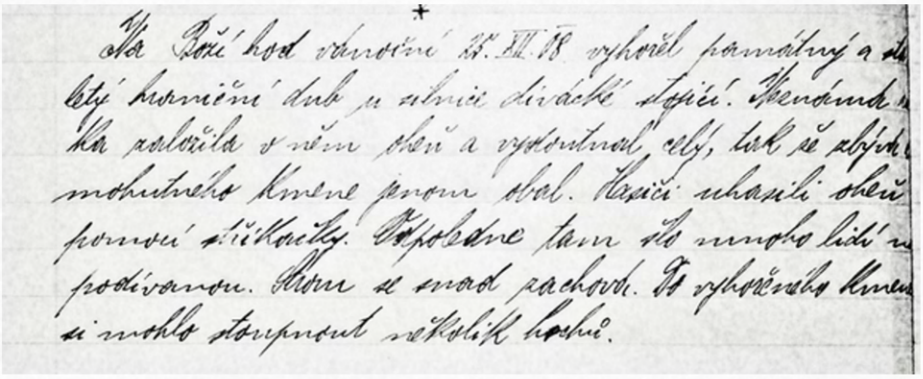

Na Boží hod vánoční 25. XII. 08 vyhořel památný a staletý hraniční dub u silnice divácké stojící. Neznámá ruka založila v něm oheň a vydoutnal celý, tak že zbývá z mohutného kmene jenom obal. Hasiči uhasili oheň pomocí stříkačky. Odpoledne tam šlo mnoho lidí na podívanou. Strom se snad zachová. Do vyhořelého kmene si mohlo stoupnout několik hochů. (Kronika 1905–19012).

Článek pochází z tohoto zdroje: *Moravská orlice. František Uman, 31. 5. 1913, 51(123), s. [11]. ISSN 1803-117X. Dostupné také na tomto odkazu:* https://dnnt.mzk.cz/uuid/uuid:582de6c0-b7f4-11de-b16b-000d606f5dc6

Ulomil si sám větvičku »na památku«, a když přišel domů, k západu dne utichlého a v pravdě svou jarní krásou nádherného, rozevřel starou školní kroniku a napsal do ní rukou poněkud se lítostí ještě chvějící: »Na Boží Tělo roku 1913 dne 22. května dopoledne zničen byl ohněm zlovolnou rukou založeným prastarý dub v Polehradicích u silnice, vedoucí k Divákům, který se pokusila před třemi lety již vypáliti ruka podobného žháře. Byl to pravý velikán svého druhu a celé Polehradice se přišly rozloučit s pamětníkem prastarých časů. Jen mstivá a zlá ruka mohla zničit takovou pradávnou památku!«

Píší se pohrobní vzpomínky i bezvýznamným lidem —
Proč nenapsati skromný nekrolog i našemu starému dubu?

V Polehradicích. 22. května 1913.

Slavnost Těla a krve Páně (´Božího těla´)
Datum slavnosti se řídí datem Velikonoc příslušného roku. Nedělí Seslání Ducha svatého končí doba velikonoční. Následuje neděle Nejsvětější Trojice a čtvrtek po ní je vyhrazen slavnosti Těla a krve Páně.

Zpracováno s pomocí poznámek P. Mrkvy.

Redakční Rada

Kde to je?

Poznáte, kde v Boleradicích je tato zajímavost?

Správná odpověď z minulého čísla: Keramická plastika nahradila původní obrázek svatého Martina na boží muce v „Šejbách“ pod vrcholem Nedánova. Boží muka byla postavena v roce 2009 a vzbudila značně rozporuplné reakce. Více se dočtete např. v dobovém čísle Polehradu 2/2009 (dostupný na webu městyse boleradice.cz).

Redakční rada

Jarní koštování

Velikonoční přehlídka vín je oblíbenou společenskou událostí i proto, že se jedná o první velkou akci po dlouhé zimě. Vydaří-li se počasí, naplní se park hloučky bavících se přátel, kteří již na dálku srdečně zdraví dlouho neviděné známé. V rukou se jim skví sklenice rozzářené jarním sluncem, tu rudé, tu zlaté, podle právě zvolené odrůdy. Vzduch voní probouzející se přírodou, svěží větřík zvědavě otáčí stránky katalogů a rozverně přehazuje prameny vlasů pečlivě upravených slečen.

Výstavy vín mají u nás i v okolí dlouholetou tradici. Zachoval se nám například katalog z první výstavy zahrádkářského svazu při příležitosti sjezdu rodáků z roku 1965. Pod taktovkou zahrádkářů probíhaly až do roku 1998, kdy štafetu převzal spolek vinařský. Počet vzorků od té doby osciluje mezi 300 a 550, přičemž kromě několika málo ročníků se boleradičtí vinaři pravidelně umisťují mezi šampiony. Nejčastěji vítěznou odrůdou je tradiční Frankovka, z bílých vín Rulandské bílé, ale svoje místo si dokázaly najít i novinky jako Syrah či Blauburger. Šňůra ochutnávek byla přerušena v letech 2020 a 2021, kdy kvůli pandemii covidu proběhla pouze výjimečná letní svatojánská degustace. Listiny dokumentující tyto skutečnosti jsou každoročně vystaveny v sále během koštu.

Podoba ochutnávek zůstává i po letech v zásadě stejná, liší se snad jen drobnými detaily. Dříve bývalo ve zvyku pokračovat taneční zábavou s živou hudbou. Ta velikonoční bývala zvláště oblíbená pro svůj závěr – pánové se totiž nezapomněli vybavit když ne „žilama“, tak alespoň proutky, které se po půlnoci roztancovaly okolo přítomných dam nestihnuvších před výplatou včas vzít do zaječích.

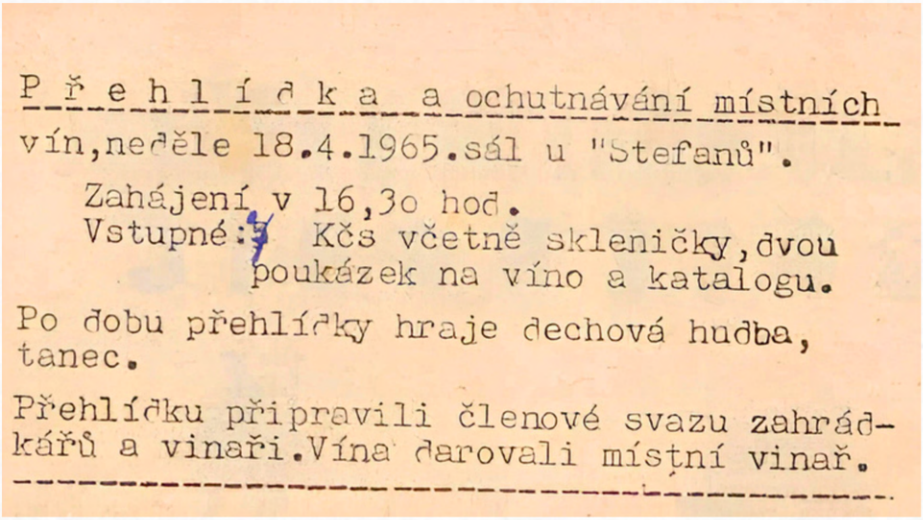

Přehlídka a ochutnávání místních vín, neděle 18.4.1965. sál u "Stefanů".

Zahájení v 16,30 hod.
Vstupné: 7 Kčs včetně skleničky, dvou poukázek na víno a katalogu.

Po dobu přehlídky hraje dechová hudba, tanec.

Přehlídku připravili členové svazu zahrádkářů a vinaři. Vína darovali místní vinař.

Již jsme si zvykli na neomezenou konzumaci v ceně vstupného, ovšem nebývalo to tak vždy – jistě mnozí pamatují šatnové lístky, které se nakupovaly jako poukázky na jednotlivé vzorky, často se na ně z rubu psala čísla položek, které chtěli hosté u jednotlivých stolů okoštovat. To aby zvolený poslíček, mnohdy nejmladší ze spolusedících, pospíchající doplnit prázdné pohárky, cestou nezapomněl, zda šel pro veltlín nebo vlašáček. Drobnou změnou prošel i systém hodnocení vín komisemi, kdy se z tradiční 20 bodové stupnice přešlo na modernější, 100 bodovou.

Na dnešních výstavách nesmí chybět chladící pulty, které udržují víno v kondici, či oplachovací zařízení na skleničky. Vysoké, elegantní sklenice precizních tvarů se diametrálně liší od starých „koštovaček“, které by dnes byly dobré leda tak na „půldecku“ kořalky. Zlí jazykové tvrdili, že jestli bude postupný růst objemu sklenic pokračovat, brzy budeme pít z „kýbla“ – no zatím se tak naštěstí nestalo. Budeme věřit, že i v budoucnu si košty udrží svoji podobu – radostné a elegantní oslavy života, jara, loňské úrody i očekávání nových výhonků, květů a později hroznů.

Martina Novotňáková

Čejkovice a Jan Adam z Víckova

Pokračujeme dalším dílem seriálu o výletních místech vztahujících se k působení rodu pánů z Víckova především jeho posledního významného mužského představitele Jana Adama z Víckova. Už jsme navštívili hrad Lukov, kde ukončil svou životní pouť, Prusinovice a okolí, které dodnes v pietě uchovávají náhrobky členů tohoto starobylého rodu a nyní se přesuneme do nedalekých Čejkovic a tajemné tvrze templářských rytířů.

Tvrz v Čejkovicích patří mezi významné historické památky jižní Moravy. Její vznik je spojen s příchodem templářských rytířů do této oblasti ve 13. století. Templáři, známí svou vojenskou a hospodářskou organizací, zde vybudovali opevněné sídlo, které se stalo centrem jejich panství na Moravě. Po zrušení templářského řádu v roce 1312 připadly Čejkovice olomouckému biskupství a později různým šlechtickým rodům. V 16. století byla tvrz přestavěna na renesanční zámek, který si zachoval obranný charakter.

Páni z Víckova získali čejkovickou tvrz po roce 1550, kdy byla v držení různých šlechtických rodů. V té době se jednalo o významné panské sídlo s rozsáhlým hospodářstvím a rozvíjejícím se vinařstvím. Jakožto horliví stoupenci protestantismu podporovali rozvoj luteránství v oblasti a pravděpodobně iniciovali vznik evangelické školy a modlitebny. Za jejich správy byla čejkovická tvrz výrazně přestavěna a upravena do podoby renesančního sídla. Přesto si stále uchovávala opevněný charakter. Páni z Víckova rovněž podpořili rozvoj zemědělství, především vinařství, které mělo v Čejkovicích hluboké kořeny už od dob templářů.

Jan Adam z Víckova (1589–1627) byl významným moravským šlechticem z evangelické rodiny, který zdědil čejkovické panství po svém strýci Arklebovi z Víckova v roce 1608. Téhož roku se oženil s Marianou z Bubna, s níž měl dvě děti: Annu Sabinu a Karla Lva z Víckova.

Během stavovského povstání v letech 1618–1620 se Jan Adam aktivně zapojil na straně českých stavů proti Habsburkům. Po porážce povstání v bitvě na Bílé hoře v roce 1620 byl nucen opustit Čejkovice a odejít do exilu. Jeho manželka Mariana zůstala na panství a snažila se chránit rodinný majetek. V roce 1623 však Mariana zemřela a jejich děti byly svěřeny do péče její sestry Sabiny Františky Haugvicové z Biskupic. Po smrti Mariany z Bubna bylo čejkovické panství konfiskováno a přešlo do rukou nových majitelů, čímž skončila éra rodu Víckovů v Čejkovicích.

Během třicetileté války byly Čejkovice i tvrz značně poškozeny. Po válce získali panství jezuité, kteří přestavěli část tvrze na barokní rezidenci a výrazně se zasloužili o obnovu místního vinařství. Po zrušení jezuitského řádu v roce 1773 přešlo panství pod správu náboženského fondu a později do rukou různých majitelů. Dnes je bývalá tvrz součástí areálu, kde sídlí Templářské sklepy, vinařská společnost navazující na historickou tradici místního vinohradnictví. Čejkovická tvrz je významnou památkou, která připomíná nejen středověkou minulost oblasti, ale i její dlouhou vinařskou tradici.

Na výlet do Čejkovic se dostanete nejlépe autem, ale i ti méně zdatní zvládnou cestu na kole. Vyrazíte-li směrem na Němčičky a odsud přes Bořetice na Vrbici a dále po Velkopavlovické cyklistické stezce (už konečně z kopce) skončíte v Čejkovicích je to něco málo přes šestnáct kilometrů. Odměnou vám bude nejen návštěva samotné tvrze. Čejkovice mají opravdu co nabídnou: Templářské sklepy, muzeum T. G. Masaryka a zajímavost, kterou jen tak někde nenajdete: bylinkovou zahradu sv. Hildegardy firmy Sonnentor.

Jiří Janda

Osvobození Boleradic

Letos si připomínáme 80. výročí osvobození Boleradic a ukončení 2. sv. války v Evropě. Vzpomínka se uskuteční ve středu 16. dubna 2025 za účasti členů Klubu vojenské historie Slovácko Hodonín a žáků školy:

- 10:00 PIETNÍ AKT U POMNÍKU RA – osvobozovací dny dle kronikářů
- 10:30 BRANNÉ DOPOLEDNE ŽÁKŮ
- 17:00 PŘEDNÁŠKA O ODBOJI NA KLOBOUCKU A HEYDRICHIÁDA 42

Všichni jste srdečně zváni nahlédnout do historie!

Za pořadatele, **Mgr. Pavel Kabela**

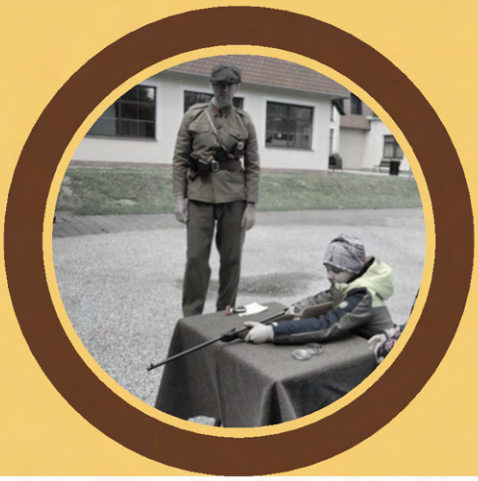

140 let Vlastenecké omladiny ve Vídni

Někdy začátkem ledna se mi objevila v poště pozvánka k účasti na Slavnostním soaré pořádaném při příležitosti 140 výročí založení spolku Vlastenecká omladina v sídle velvyslanectví ve Vídni. S „Vídeňáky“, jak familiárně označujeme přátele z tohoto krajanského spolku, nás pojí spousta kontaktů a přátelství. Naši herci účinkují společně s nimi v jejich hrách, oni zase hostují s výpravnými a divácky atraktivními představeními u nás. Pozvání nepřijmout tedy nebylo možné. A tak jsme v polovině února spolu s režisérem a hercem Jiřím Merlíčkem vyrazili do druhého největšího českého města do Vídně. V plánu jsme měli nejen večerní slavnost ale i návštěvu nedalekého císařského sídla a přilehlých zahrad. Jenže počasí nám nepřálo a tak naše malá zmoklá výprava skončila brzy odpoledne v zámecké kavárně nazvané nepřekvapivě Schlosscafé Schönbrun. Pozvánka totiž zněla až na šestou hodinu večerní.

Oslava se konala v historické budově českého velvyslanectví, jež má bohatou minulost. Nachází se na Penzingerstrasse, která v minulosti vedla do Vídně a byla lemována venkovskými usedlostmi a vinicemi. V polovině 18. století, kdy se nedaleký zámek Schönbrunn stal letním sídlem císařovny Marie Terezie, začala v této oblasti vznikat sídla šlechty a dvorských úředníků. V roce 1755 zde kníže Emanuel Silva-Tarouca zahájil stavbu paláce.

Později, v roce 1866, daroval císař František Josef I. tzv. Lotrinský dům poslednímu hannoverskému králi Jiřímu V., který zde v exilu uchovával cenné rodové sbírky. Po jeho smrti v roce 1878 přešel palác na jeho syna, vévodu z Cumberlandu. V roce 1920 budovu zakoupila nově vzniklá Československá republika pro své diplomatické zastoupení ve Vídni.

Na setkání byl přítomen velvyslanec České republiky Jiří Šitler, který ocenil přínos spolku k uchovávání českého jazyka, tradic a kultury ve Vídni, dále gratulanti a podporovatelé z řad české komunity v Rakousku a spřátelených spolků. Předseda spolku Vladimír Salot zdůraznil, že během uplynulých 140 let museli členové spolku překonat mnohé historické výzvy. Také čestná předsedkyně spolku Anička Vaďurová vzpomínala na svou cestu s Vlasteneckou omladinou od svého mládí let až po dnešek. Ve večerním programu, který následoval po úvodních projevech, vystoupili s krátkými úryvky svých her sami členové spolku.

Historie Vlastenecké omladiny sahá do roku 1885, kdy byl spolek založen v tehdejším Rakousku-Uhersku. Jeho primárním cílem bylo uchovávat český jazyk, tradice a kulturu mezi krajany žijícími ve Vídni. Během své existence spolek čelil různým historickým událostem, včetně dvou světových válek a politických změn, které ovlivnily život české komunity v Rakousku. V průběhu let se Vlastenecká omladina stala významným kulturním centrem, které spojovalo české krajany prostřednictvím divadelních představení. Repertoár spolku zahrnoval jak české, tak zahraniční autory, přičemž oblíbené byly zejména operety.

V současnosti uvádí svá divadelní představení, která oslovují nejen českou menšinu v Rakousku, ale i diváky v České republice a na Slovensku. V repertoáru spolku se objevují jak klasické české hry, tak i adaptace světových muzikálů. Spolek nemá vlastní stálou scénu, a proto využívá různé prostory pro svá představení. Dnes spolek čítá přibližně 40 až 45 členů různých věkových kategorií, od nejmladších až po seniory. Tato různorodost přispívá k bohatství a vitalitě souboru. Vlastenecká omladina pravidelně uvádí jednu nebo dvě premiéry ročně a kromě vystoupení ve Vídni často hostuje i v České republice.

Význam Vlastenecké omladiny spočívá nejen v uchovávání české kultury a jazyka v zahraničí, ale také v posilování vazeb mezi krajany a předávání kulturního dědictví dalším generacím. Díky nadšení a odhodlání svých členů spolek úspěšně překonává výzvy spojené s měnícími se podmínkami a nadále zůstává důležitým pilířem české komunity ve Vídni.

Nedávné uvedení My Fair Lady v našem divadle sklidilo vlnu nadšení a zaslouženého potlesku diváků ve stoje. Potlesk hercům je vždy vnímán jako ocenění jejich dřiny a úsilí. Budiž tedy i tento boleradický vnímán jako ocenění záslužné práce a činnosti nejen dnešních ale i všech bývalých „Vídeňáků“.

Jiří Janda

Zprávičky ze školky

K začátku nového roku patří již tradičně návštěva místního kostela a poutavé vyprávění pana faráře Fatěny o Ježíškovi a Třech králích. Děti se sem vždy velmi těší, protože se jim dřevěný betlém moc líbí.

I když si letos paní Zima nedala se sněhem žádnou práci, neodradilo nás to a zimní sporty jsme si s trochou fantazie užili v tělocvičně.

Ptáčkům jsme před školou nasypali do nového krmítka zrní a slunečnici a potom sledovali, jak žádný nedoletěl.

Ani nám ve školce se letos nevyhnuly bacily, a to doslova. Téma s tímto názvem nás zaměstnalo na celý týden. Povídali jsme si o tom, jak důležité je sportovat, jíst ovoce, zeleninu a také dodržovat hygienické návyky.

V únoru za námi přijel klaun Sáša, který uměl kouzlit a dramatický soubor Musica Animae s hudební pohádkou Červená Karkulka.

Masopustní rej masek, mezi kterými nechyběla babka a medvěd, se za doprovodu písniček prohnal školkou a vyvrcholil pochováváním basy.

V týdnu plném pohádek si děti přinesly do školky svoji oblíbenou pohádkovou knížku. O pohádkách jsme si četli, povídali a na závěr týdne přišel na řadu velký moment! Děti společně sehrály dvě pohádky, Boudo budko a O ztracené rukavičce. S nadšením se oblékly do kostýmů, což jim pomohlo vcítit se do rolí a všichni si to náramně užili.

V měsíci březnu skončily Edukativně stimulační skupinky, což je program pro předškoláky, kde hravou formou rozvíjejí schopnosti a dovednosti pro zvládnutí budoucích školních povinností. Teď už děti čeká zápis do 1. třídy, který proběhne na začátku dubna. V letošním roce se do školy těší 21 předškoláčků.

Na jaře nás čeká nabitý program. Přijede za námi Zážitkový stan s kosmickým programem, Žůžo Muzička s hudebním programem či Divadélko pro školky. V květnu vyrazí předškoláci na dopravní hřiště do Hustopečí a mladší děti na malý výlet po okolí. Společně s maminkami oslavíme Den matek malou besídkou.

Na nové děti se budeme těšit u zápisu do MŠ, který proběhne v úterý 6. května 2025. V červnu nás čeká slavnostní Pasování předškoláků, a když počasí dovolí, na zahradě strávíme Den s tatínky.

Kolektiv MŠ

Zprávičky ze školy

A co se dělo v základní škole? První příjemnou povinností po dlouhých vánoční prázdninách byla novoroční návštěva kostela. Pan farář dětem přečetl příběh o čtvrtém králi, popřál všem do nového roku hlavně zdraví, zazpívali jsme si koledu v doprovodu varhan a na závěr jsme mohli obdivovat krásný betlém.

V rámci projektu Ovoce a zelenina do škol si děti připravily ovocný salát z manga, ananasu a kiwi. K ochutnávce si přečetly, které vitamíny toto ovoce obsahuje a čemu vlastně v těle prospívají.

Na hudební soutěži SUPER STAR sebraly děti všechnu svoji odvahu a zazpívaly před ostatními písničku, kterou si vybraly a nacvičily. Porota měla těžký úkol, jak rozhodnout, kdo zvítězí.

Naši páťáci se zúčastnili vědomostní soutěže KLOBOUCKÁ PĚTKA na gymnáziu v Kloboukách a jednoznačně zvítězili. Čekalo je 7 soupeřů v 6 disciplínách. Slepá mapa byla pro kluky hračka, ve škole poctivě trénovali. Následovala soutěž Riskuj, ve které získali dalších 10 bodů a po dvou disciplínách už byli kluci ve vedení. Následovala sportovní část, ve které se kluci nenechali zahanbit. Hádání osobností z fotky, která se pomalu odkrývala, bylo trochu oříškem, ale památky světa poznali téměř všechny. Kluci pracovali jako skvěle sehraný tým a zaslouženě vystoupali na nejvyšší stupeň na bedně a úspěšně reprezentovali naši školu. V únoru k nám zavítal také hudebně-dramatický soubor Musica Animae s pohádkou Červená karkulka plnou písniček a legrace.

Máme za sebou první polovinu školního roku 2024/25. Výpis z vysvědčení s hodnocením za první pololetí dostali žáci na konci ledna. Jistě si za své snažení zaslouží přinejmenším pochvalu. Na tvářích žáčků zářily úsměvy, protože jedniček bylo opravdu spoustu. A po krátkých prázdninách hurá do další práce.

V únoru začali druháci a třeťáci jezdit na plavecký výcvik do Hustopečí. Plavci-učni se snaží, nikdo se nebojí, proto určitě získají na konci všichni mokré vysvědčení. V letošním roce nám bohužel nevyšel lyžařský výcvik v Němčičkách. Nejdříve došlo k technické závadě na vleku a v druhém termínu byla polovina žáků nemocná, o to více se těšíme na příští rok.

Vzhledem k tomu, že budoucí prvňáky čeká **zápis do 1. třídy, který se koná ve čtvrtek 9. dubna 2025**, navštívili předškoláčci ze třídy Včeliček prvňáky, kteří jim předvedli, co se už naučili. Ukázali jim, jak umí sedět při psaní, jak bez problémů čtou, někteří už plynule. Budoucí prvňáci se také pozdravili s našimi kamarády – loutkami Gábinkou a Matýskem. Nakonec si všichni společně zazpívali. V rámci rozvoje čtenářské gramotnosti jsme ve spolupráci s místní knihovnou byli na besedě se spisovatelkou Michaelou Fišarovou a zažili jsme pohádkový večer s Andersenem v naší škole. Poslouchání pohádky za svitu svíček, plnění různých čtenářských hlavolamů, hledání pokladu a nakonec namazaný chléb s pomazánkou k večeři ve škole bylo pěkné dobrodružství.

Nezahálí ani naše školní družina. V letošním školním roce navštěvuje družinu 35 přihlášených žáků. Do denních aktivit jsou zahrnuty relaxační, pohybové a tvůrčí činnosti. V prvním pololetí školního roku proběhlo zamykání školní zahrady, opékání špekáčků, halloweenská diskotéka, vyřezávání dýní, mikulášská diskotéka, vánoční diskotéka, příprava výrobků na vánoční jarmark (svícny, korálkové náušnice a šperky, křížaly z jablek, dárkové tašky, vánoční štěstíčka, voňavé levandulové sáčky, vánoční ozdoby a kolíčky, záložky). V listopadu jsme malovali obrázky na výstavu v místní knihovně na téma **Zima a vánoční čas očima českých malířů a boleradických dětí.** Důležitou součástí pro zdravý rozvoj dětí je i pobyt venku: vycházky a hry na obecním dětském hřišti. Za nepříznivého počasí míčové hry a soutěže v tělocvičně – turnaj ve vybíjené, opičí dráha, hra na sochy.

V rámci zájmových aktivit nabízí školní družina kroužek Šikulky, Sportovní hry, Hra a flétnu a Zpívánky.

Co nás čeká v nejbližší době? **Velikonoční prázdniny proběhnou letos až ve čtvrtek 17. dubna 2025. Ve středu dne 22. dubna** se opět sejdeme ve škole.

Vážení občané, přátelé školy,
jménem všech pracovníků školy vám přeji krásné prožití velikonočních svátků, klid a mír. Dětem přeji hodně sluníčka a krásné jaro s bohatou pomlázkou.

Miroslava Fišerová, ředitelka školy

Včelařský kroužek Svazenka

Náš včelařský kroužek Svazenka se v loňském roce zúčastnil celorepublikové soutěže kroužků včelařské mládeže (VKM) O POHÁR MINISTRA ZEMĚDĚLSTVÍ.

Po podzimním vyhodnocení nám v lednu přišlo PODĚKOVÁNÍ za celoroční práci a činnost z MINISTERSTVA ZEMĚDĚLSTVÍ. Tohoto ocenění si velmi vážíme a těší nás, že o nás ví i v Praze. Tímto dětem děkuji za jejich snahu a úsilí, lásku k přírodě a propagaci včelařství i naší školy.

Nyní se připravujeme na oblastní soutěž ZLATÁ VČELA, která bude 26. dubna v Brně. V průběhu roku máme kromě pozorování života včel na včelnici v plánu si připomenout některá významná témata:

- 4. dubna výročí úmrtí PATRONA A OCHRÁNCE včelařů a včel SV. AMBROŽE (r. 397)
- 19. května SVĚTOVÝ DEN VČEL (20. 5.)

Letos si také připomeneme 15. výročí založení našeho kroužku a také 120. výročí vzniku VČELAŘSKÉHO SPOLKU V BOLERADICÍCH (POLEHRADICÍCH) – roku 1905.

Takže tento rok je celkem významný a bohatý na činnost a už se těšíme na setkání s včeličkami a krásami naší přírody.

Vedoucí Mgr. Pavel Kabela

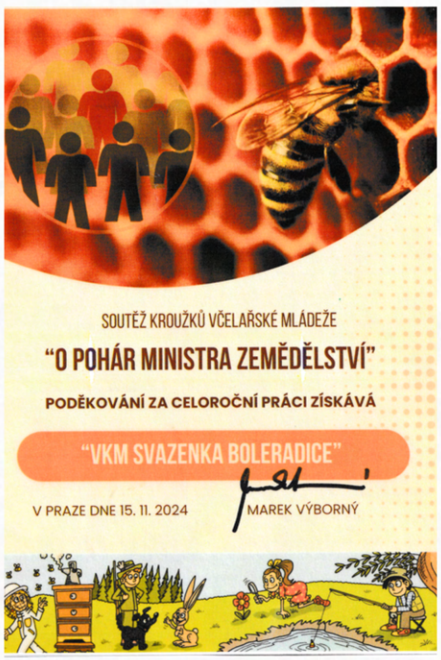

OS Nedánov

První březnovou neděli jsme se sešli v sále městyse Boleradice na tradičním dětském maškarním karnevale. Z Havlíčkova Brodu za námi přijelo Divadýlko Mrak se svým zábavným programem.

Děti v maskách tančily, soutěžily a užívaly si hezké odpoledne v dobré náladě. Na parketu jsme mohli vidět princezny, gladiátory, sportovce, dinosaury i kočičky, postavy z filmu Harry Potter a mnoho dalších. S rodiči a prarodiči se mohly na památku vyfotit v připraveném fotokoutku. Všechny masky byly odměněny bohatou tombolou. Věříme, že i výhry z hlavní tomboly vykouzlily všem výhercům úsměv na tváři a že se všichni dobře bavili. Tímto také ještě jednou děkujeme všem štědrým sponzorům.

A co nás ještě čeká do letních prázdnin? Na začátku dubna je pro nejmenší děti připravena jarní dílnička. Po Velikonocích bude naše sdružení organizovat výlet pro rodiny s dětmi a jejich přátele. Cílem bude Syslíkova stezka v Sobůlkách u Kyjova. V polovině května si pak vyšlápneme za humna. Pro děti i dospělé bude připravena cesta s úkoly a snad se i někteří dostanou do míst, která ještě neznají. Podrobnější informace budou jako vždy uveřejněny na plakátech ve vývěsce, na facebooku nebo na stránkách obce. Těšíme se na Vaší účast.

Rada OS Nedánov

Mrštíkovo divadelní jaro

MRŠTÍKOVO DIVADELNÍ JARO

Mrštíkovo divadelní jaro je regionální přehlídka venkovských divadelních souborů s postupem na národní přehlídku Krakonošův divadelní podzim. Pořadatelem přehlídky je Divadelní spolek bratří Mrštíků za podpory Jihomoravského kraje a městyse Boleradice. Záštitu nad akcí převzal hejtman Jihomoravského kraje, Jan Grolich.

V době, kdy se dostane časopis Polehrad do rukou čtenářům, mluvíme už o přehlídce v minulém čase. 6. ročník proběhl **od středy 9. dubna do neděle 13. dubna**.

Zahájení přehlídky MDJ bylo slavnostní. Předsednictvo Svazu českých divadelních ochotníků udělilo člence, dlouholeté herečce a režisérce našeho divadelního spolku, **paní Aleně Chalupové**, u příležitosti jejího životního jubilea, **ocenění Zlatý Harlekýn za dlouholeté vynikající zásluhy o rozvoj a organizaci ochotnického divadla.** Ocenění jí předala předsedkyně SČDO paní Vlaďka Koďousková během prvního zahajovacího večera přehlídky.

Na přehlídce zápolilo sedm divadelních souborů o postup na národní přehlídku Krakonošův divadelní podzim: DS teaTrum Velké Opatovice, Ořechovské divadlo, DS Blažena Blažovice, DS Amadis, DS Moruša Morkůvky, Spolek divadla Antonína Vorla Křenovice a Divadlo Stodola. Jako host vystoupil DS Slavkov u Brna. V programu přehlídky převládly komedie, ale zastoupena byla také pohádka, groteska a monodrama. Závěrečné vyhlášení výsledků zpestřili svým vystoupením žáci ZUŠ Břeclav. Přehlídku doplnil doprovodný program tvořený hereckou dílnou pro amatérské divadelníky a výstavou obrazů a fotografií „Vzájemnost“ autorek Jany Kravčíkové a Lucie Oprchalové, kterou je možné navštívit v klubovně divadla až do 30. června 2025. Otevřena bude před každým představením.

Iva Kahounová

Dámská šatna na Hobblíku v Hodoníně

Také domácí soubor je soutěživý. Letos v březnu se zúčastnil s inscenací Dámská šatna v režii Ivy Kahounové **krajské přehlídky ochotnických divadel Hobblík a Mumraj! 2025 v Hodoníně**. V konkurenci dalších dvanácti souborů děvčata z Dámské šatny uspěla velmi dobře. **Ceny za herecké výkony** získaly představitelky rolí Lízy a Trudy, **Věra Pešáková a Hana Samsonová. DS bratří Mrštíků dále obdržel Cenu Oblastního předsednictva Jižní Moravy Svazu českých divadelních ochotníků.**

V Hodoníně před plným hledištěm kulturního domu to byla dvacátá repríza této inscenace. Hra, která je pohledem do hereckého zákulisí a do životů čtyř hereček, přináší nejen pobavení, ale také řadu životních pravd a témat k zamyšlení.

Během debaty s porotou a diváky po představení se přihlásil mladý muž, který tvrdil, že z představení odcházel „překvapen“. Na dotaz, proč překvapen, odpověděl, že při příchodu do divadla se domníval, že rozumí ženám, ale během představení pochopil opak – stále se má co učit…

Nejbližší představení Dámské šatny v Boleradicích bude v sobotu 10. května.

Srdečně zveme.

Iva Kahounová

Premiéra – Romeo, Julie a tma

Divadelní žánry je třeba střídat. Komedie jsou sice divácky žádané, ale my se chceme zabývat také závažnějšími tématy. K 80. výročí konce 2. světové války jsme vybrali drama z období Heydrichiády. Jedná se o dramatizaci stejnojmenné novely Jana Otčenáška – **Romeo, Julie a tma**.

Hra vypráví intimní příběh o lásce a odvaze v době, kdy i drobný projev lidskosti mohl znamenat odsouzení. Pavel, maturant, potká v parku Ester, mladičkou židovku, která se rozhodla, že nenastoupí k transportu do Terezína. V náhlém impulsu ji Pavel schová v prázdném skladu vedle krejčovské dílny své matky. Krátce poté je proveden atentát na Heydricha. V uzavřeném prostoru skladu se mezi Pavlem a Ester vytváří křehké pouto důvěry, naděje a lásky. Jak se s nebezpečnou situací vypořádají oba milenci, Pavlova matka a její tovaryš Čepek? Žádné tajemství nelze skrývat věčně. Rozhlas monotónně čte jména popravených a kolem slídí kolaborant Rejsek. Zjistí a vyzradí jejich tajemství?

To se dozvíte, pokud navštívíte inscenaci, která bude mít **premiéru 24. a 25. května.**

V představení se objeví řada známých tváří, jako např. Jan Koráb, Nikola a Zbyněk Háderovi, Radek Omasta a Dominika Kňůrová. Po jejich boku se však představí i nováčci, pro které to bude v Boleradicích první divadelní křest. Do režisérského křesla opět usedl Juraj Háder.

Milí diváci, těšíme se na vás v divadle!

Iva Kahounová

Zahrádkáři informují

Dne 9. února byla plánovaná výroční schůze, kde jsme zhodnotili uplynulý rok a odhlasovali si činnost na tento rok. Největší akcí bude podzimní výstava – sobota 20. září 2025. Doufejme, že nám letošní počasí bude přát a úroda bude uspokojivá a radostná a bude co vystavovat.

Nejbližší akcí je zájezd na jarní etapu výstavy FLORIA KROMĚŘÍŽ a do Antroposu v Brně. Těšíme se na setkání s vámi.

Přejeme všem zahrádkářům, milovníkům přírody a všem občanům radost z jara, zahrádek a z každého dne.

Plán činnosti ČZS na rok 2025

- Jarní zájezd na Floria Kroměříž – 8. květen
- Den zahrádkářů – 8. červen
  - vycházka ke stromu zahrádkářů na Nikitěnkově cestě (jsme patroni stromu JABLOŇ SPARTAN)
- Květinová výzdoba mostu „U hasičky" (květen – říjen, výsadba, údržba, zálivka)
- Spoluúčast na vinobraní vinařů – 6. září, výstavka výpěstků
- Místní výstava ovoce, zeleniny a květin sobota 20. září
- Podzimní–adventní setkání členů – prosinec

Předseda **Mgr. Pavel Kabela**

ČESKÝ ZAHRÁDKÁŘSKÝ SVAZ BOLERADICE

pořádá

ZÁJEZD

FLORIA
KROMĚŘÍŽ

8. KVĚTNA 2025
(Státní svátek-čt)

odjezd 7,30 hod. od aut. zast.

Program:
VÝSTAVIŠTĚ KROMĚŘÍŽ
ANTROPOS BRNO – Morava lovců a sběračů, Když Brnem táhli mamuti

CENA DOPRAVY:
člen 100,- nečlen 200,- dítě 150,-
CENA VSTUPŮ:

výstaviště 100,- Antropos 50% sleva

ZÁVAZNÉ PŘIHLÁŠKY DO PONDĚLÍ 14. DUBNA ! NA ADRESU:
PAVEL KABELA, pavel.kabela@seznam.cz , mob.739 744 818

Pojeďte s námi prožít sváteční den na zahrádkářské akci v příjemném prostředí výstaviště v Kroměříži a s pravěkými lovci mamutů v pavilonu Antropos.
Srdečně všechny milovníky přírody a historie zveme.

SK Boleradice 1935

Rozpis soutěže – fotbal

Kolo	Datum	Družstvo	Výsledek
3.	Ne 23. 03. 2025 14:00	Diváky – **Boleradice**	1:2
13.	Ne 30. 03. 2025 15:00	Velké Hostěrádky – **Boleradice**	1:1
14.	Ne 06. 04. 2025 15:00	**Boleradice** – Diváky	2:0
15.	Ne 13. 04. 2025 15:00	**Boleradice** – Pouzdřany	
16.	Ne 20. 04. 2025 16:00	Křepice B – **Boleradice**	
17.	Ne 27. 04. 2025 15:00	**Boleradice** – Klobouky u Brna	
18.	Ne 04. 05. 2025 16:30	Uherčice – **Boleradice**	
19.	Ne 11. 05. 2025 15:00	**Boleradice** – Pasohlávky / Ivaň B	
20.	Ne 18. 05. 2025 10:30	Velké Němčice B – **Boleradice**	
21.	Ne 25. 05. 2025 15:00	**Boleradice** – Přibice B	
22.	Ne 01. 06. 2025 10:30	Velký Dvůr – **Boleradice**	
12.	Ne 07. 06. 2025 15:00	**Boleradice** – Hustopeče B / H. Bojanovice	

Tabulka – stolní tenis

OP 2. třídy 2024/2025, RSST Břeclav

Rk.	Družstvo	Zápasy	+	o	–	Skóre	Body
1.	TJ Sokol Rakvice A	**18**	17	1	0	235:89	**70**
2.	TJ Sokol Klobouky u Brna B	**18**	14	1	3	214:110	**61**
3.	SK Boleradice 1935	**18**	13	0	5	186:138	**57**
4.	FOSFA LVA E	**18**	10	3	5	178:146	**51**
5.	TJ Sokol Brumovice A	**18**	8	2	8	185:139	**44**
6.	TJ Sokol Brumovice B	**18**	7	3	8	139:185	**42**
7.	TJ SPORT Němčičky B	**18**	6	2	10	148:176	**38**
8.	TJ Sokol Šakvice	**18**	3	4	11	129:195	**31**
9.	TJ Sokol Tvrdonice B	**18**	2	1	15	112:212	**25**
10.	SK ST Bulhary A	**18**	1	1	16	94:230	**22**

Metlecup 2025

Tým Metlecup ve spolupráci s SK Boleradice vás srdečně zve na tradiční fotbalový turnaj v malé kopané, který se koná v sobotu 5. července na fotbalovém hřišti v Boleradicích. Tento turnaj se hraje již od roku 2013, a tak si nenechte ujít další ročník plný sportovního nadšení, přátelské atmosféry a dobré zábavy!

Po celou dobu turnaje bude zajištěno občerstvení a po skončení sportovních klání vás zveme na after party za doprovodu DJ Borise!

Přijďte podpořit hráče, užít si příjemný den a společně si vychutnat sportovní i společenskou atmosféru.

Za pořadatele,
Vojtěch Otřísal

Polehrátky

Vystřihni a slep si velikonoční slepičku!

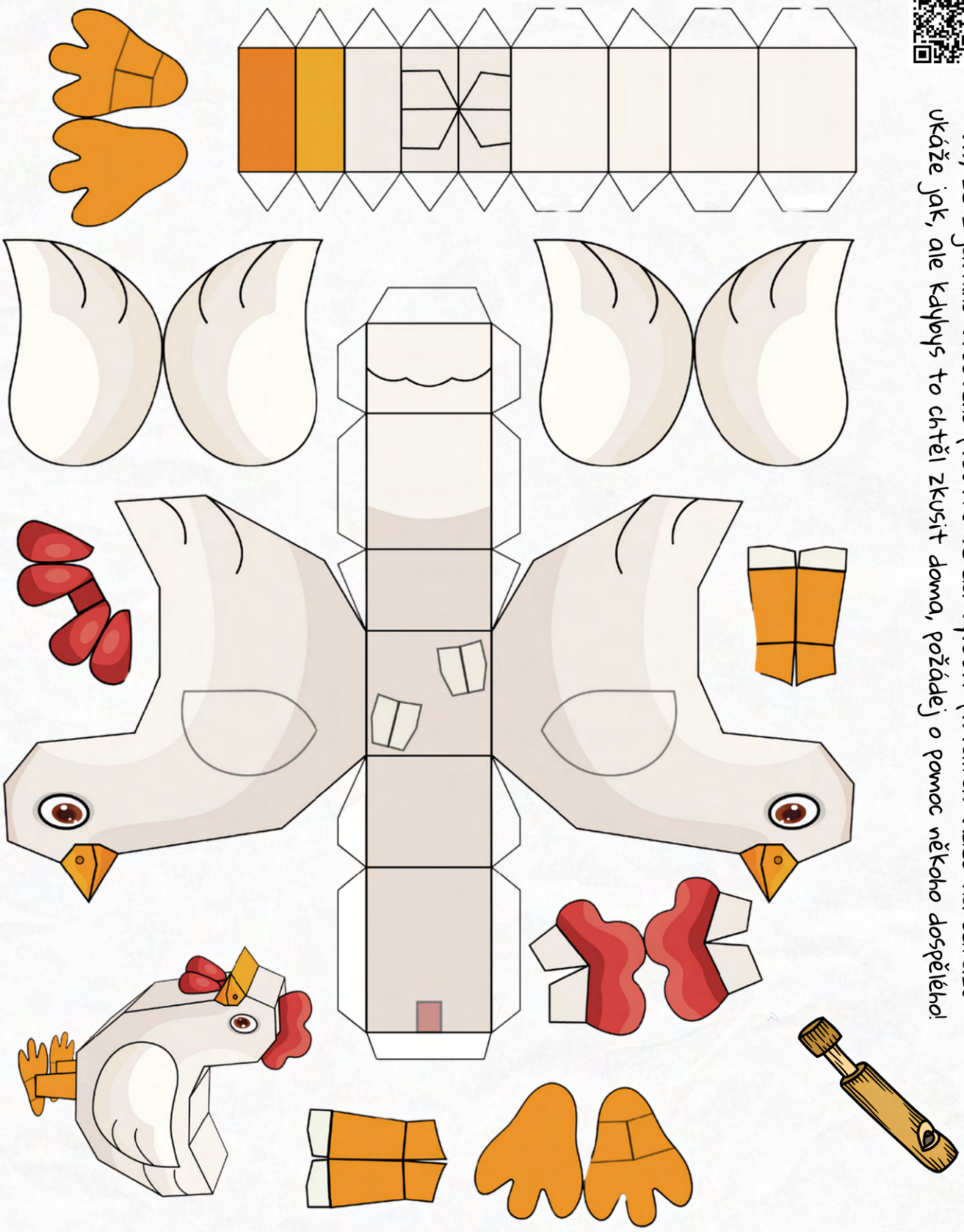

Víš, že z jarního vrbového proutku se dá vyrobit píšťalka? Video na odkazu ukáže jak, ale kdybys to chtěl zkusit doma, požádej o pomoc někoho dospělého!

Vystřihovánka pochází z webu adobestock

Kalendář akcí

9.–13. dubna	**Mrštíkovo divadelní jaro**	DS Bří Mrštíků
16. dubna	**Výročí 80 let osvobození**	Mgr. Pavel Kabela
20. dubna	**Velikonoční výstava vín**	Vinařský spolek
27. dubna	**Výlet do Syslíkova království**	OS Nedánov
30. dubna	**Pálení čarodějnic**	Hasičský spolek
3. května	**Rybářské závody**	Rybáři
8. května	**Zájezd Floria Kroměříž**	ČZS
16.–17. května	**Nordic walking ve vinici**	Marek Koráb
6. června	**Romeo, Julie a tma**	DS Bří Mrštíků
8. června	**Romeo, Julie a tma**	DS Bří Mrštíků
20.–23. června	**Jánské hody**	Krojovaná mládež
od 30. června	**Příměstský tábor**	OS Nedánov
5. července	**Metlecup**	team Metlecup
2. srpna	**Oslavy 90 let kopané**	SK Boleradice 1935

Ještě se chystá: Dětský den, Výšlap za humna, Vinobraní a další…

Program divadla

sobota 12.4.2025	19:30	Jamí předplatné **Maryša** Vesnické drama 115 min.	Divadelní soubor Slavkov u Brna	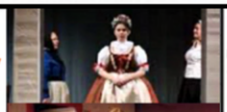	neděle 18.5.2024	15:00	Předplatné Rodiče s dětmi do divadla **Kocourek mořeplavec** Pohádka pro děti 3-8 let, 45 min.	Divadlo Strom Brno	
sobota 26.4.2025	19:30	Marc Camoletti **A do pyžam** Komedie 100 min.	DS Vojan Libice nad Cidlinou		sobota 24.5.2025	19:30	PREMIÉRA I **Romeo, Julie a tma** Drama, 90 min	DS bratří Mrštíků Boleradice	
sobota 10.5.2025	19:30	Amošt Goldflam **Dámská šatna** Komedie, 75 min.	DS bratří Mrštíků Boleradice		neděle 25.5.2024	17:00	PREMIÉRA II **Romeo, Julie a tma** Drama, 90 min	DS bratří Mrštíků Boleradice	
sobota 17.5.2025	19:30	Jamí předplatné **(Ne)korektní pravidla** Komedie, 75 min.	Divadelní soubor Kroměříž		9.4-30.6.2025		Výstava obrazů a fotografií VZÁJEMNOST Jana Kravčíková a Lucie Oprchalová		

MUZEJNÍ SPOLEK V KLOBOUKÁCH U BRNA
VÁS ZVE NA PŘEDNÁŠKU HANY DRŠKOVÉ

HRDINOVÉ Z PAMĚTNÍ DESKY A HEYDRICHIÁDA 1942

NOVÉ KNIHY VE FONDU KLOBOUCKÉ KNIHOVNY
2. SVĚTOVÁ VÁLKA

STŘEDA 16. dubna 2025 v 17 hod.
v „krčku" OÚ BOLERADICE

součástí přednášky prohlídka dokumentů a knihy – vzít s sebou brýle
vstupné dobrovolné

VINAŘSKÝ SPOLEK
BOLERADICE

XXVI. VELIKONOČNÍ VÝSTAVA VÍN

20.4.2025
11.00 HOD

ZVEME VÁS NA HODNOCENÍ VÍN

12.4.2025
17.00 HOD
SÁL MĚSTYSE
BOLERADICE

Zveme vás na

Pálení čarodějnic

pod odborným dohledem
Sboru dobrovoných hasičů Boleradice.

středa 30. dubna od 17:00
Boleradice, park u hasičárny

pro děti atrakce a opékání špekáčků
pro dospělé udírna a 2 druhy točeného piva

od 20:00 večerní zábava s kapelou

vstupné na večerní zábavu 150,- Kč
pro čarodějky (v kostýmu) vstup zdarma

NaKlid
Zábavová kapela - Brno

RYBÁŘSKÉ ZÁVODY

o pohár starosty městyse

Boleradice 3.5.2025

Start v 6:00 Ukončení v 11:00
Zápisné: 200 Kč

Zajištěno tradiční občerstvení:
gulášová polévka
grilovaná makrela
uzená cigára
pivo, limo

ZVOU POŘADATELÉ

* Rybolov se řídí dle pravidel rybářského řádu *

POLEHRAD
ZPRAVODAJ OBČANŮ BOLERADIC

Vydává ÚM Boleradice, 691 12 Boleradice 401. Za kvalitu odpovídá Redakční rada Polehradu (Pavla Hrabcová, Ing. Martina Novotňáková, Dana Veselá, Ing. Jiří Víteček). Zaregistrováno u MK ČR reg. č. E 11762. Články nejsou redakčně upravovány ani kráceny bez souhlasu přispěvatele. Redakce si vyhrazuje právo neuveřejnit příspěvky hrubě urážlivé, neslušné a poškozující dobré mravy. Přispěvatelé odpovídají plně za obsah příspěvků a jazykovou úpravu. Převzaté příspěvky jsou publikovány se souhlasem vydavatele. Příspěvky do Polehradu můžete zaslat na adresu Úřadu městyse Boleradice nebo polehrad@boleradice.cz.Toto číslo vyšlo 14. dubna 2025. Uzávěrka příštího čísla je 2. června 2025.

Foto na obálce: Antonín Vejvančický, Martina Novotňáková, Jiří Víteček